

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.12.2007. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **Браниоци оптужених адвокати Мирјана Несторовић, Ненад Војновић, Вељко Ђурђић, Татомир Лековић, Фолић Горан, Милан Бирман, Палибрк Драган.**

Нису приступили:

- **Адв. Горан Петронијевић, Владица Васиљковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће мењати?

Констатује се да је приступио и бранилац адв. Владица Васиљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Савић Миливоје је ту? Је ли тако?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока молим вас Савић Миливоја.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша сведок Савић Миливоје.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Савићу добар дан.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте у својству сведока. Претходно ћу узети Ваше личне податке. Хоћете само мало тише молим вас. Ваше пуно име и презиме је?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Савић Вукомира Миливоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац је Вукомир, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сада пензионер, иначе дипломирани инжењер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше боравиште где је?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: У Новом Саду. Хоћу да кажем податке и све то, јел' тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците која адреса?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Рођен сам 06.05.1943. године у Селу Добриње, СО Тутин, као што сам рекао од оца Вукомира, мајке Тијане, девојачко Булатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у својству сведока дужни да говорите истину. Не смете ништа прећутати. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели? Ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Нас првенствено овде интересује март месец 1999. година и страдање породице Бериша. Да ли је Вама било шта познато везано за тај случај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја бих молио само суд ако бих могао знати датум када се то десило да бих могао ја јаснији бити, ако се барата датум, како сам прочитао у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. март 1999?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Могу да кажем да никада, сем из средстава информисања нисам чуо за страдање породице, како сте рекли, Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Могу да кажем да тога дана нисам био у Призрену, био сам, отпутовао сам у ствари за Нови Сад и то преко Врања. У Врању сам, пошто су путеви били затворени преко Дуља. У Врању сам био у контакту са генералом Николићем. То се десило, били су лоцирани у ствари код бензинске пумпе поред аутопута у Врању и ту сам заједно био са још једним колегом оперативцем. Након краћег задржавања, нисам се дуго задржао, ја сам отишао код начелника Центра Ресора државне безбедности Врање код колеге Станимира, верујте ми не знам му презиме, добри смо другари али не знам презиме. Разлог је био тај да сам однео новац неки службени и да сам, сад да ли сам ручао или не, ја стварно не могу вам рећи, да сам отишао за Нови Сад. Разлог одласка у Нови Сад је 40 дана мојој покојној супрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то падало?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то тачно падало?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па да Вам кажем, ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта, априла?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: У марту месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У марту месецу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Супруга је умрла 17. фебруара, а сахрањена је 19. фебруара. Знао да сам се вратио после тог обреда и опет сам се вратио аутопутем јер је пут преко Дуља био затворен. О страдању породице, кажем Вам, једино сам чуо преко средстава и то веома касно. Кад сам чуо да је мој радник у тој групацији био сам шокиран, јер сам изузетно, изузетно био строг кад су у питању неке радње било где да оде а да се претходно мени не јави. Значи, ја никакве везе са тим случајем, нити знам, нити сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците у то време, значи од марта месеца од дана када је објављено бомбардовање, на којим пословима сте Ви били? На којој функцији сте били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам био начелник Центра Ресора државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли мало нешто ближе да нам кажете о томе каква је хијерархија била, ко је Вама био непосредно надређени, па нам мало организацију тог одељења испричајте?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам непосредно одговарао начелнику Ресора државне безбедности Јовици Станишићу, а поред њега координаторима, двојици координатора у Приштини који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Ваш био заменик?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Мој је заменик био Албанац Иса Кастрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Иса Кастрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је био помоћник?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па имао сам три помоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три помоћника?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Микица Јовановић, Сретен Цамовић и Бранко Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше седиште је било у Призрену, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало ту организацију одељења да нам испричате? Рецимо, у Призрену где Вам је било седиште, да ли је то у згради СУП-а било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: У згради СУП-а да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број људи који је радио са Вама, које просторије сте користили? Не мислим да опишете где су те просторије, него колико просторија и број људи који су били са Вама?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чујте да вам кажем број просторија ја не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је више?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било више?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па то су канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, је ли било више канцеларија?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ми смо били одвојени од јавне безбедности.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се, само једну секунду. Кренули смо с питањима, али претходно предлажем, а Ви ћете одлучити, да ли је сведок ослобођен чувања службене и државне тајне?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћете Ви рећи на питања на која не можете да одговорите. То ћете Ви рећи наравно.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Управо сам то хтео да кажем сада број радника.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли нам треба сведок она питања која су за нас интересантна и мислим да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак мислим да је компетентан да каже шта може да каже, шта не, мислим да је сувишно да Ви то кажете.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али нама треба ако хоћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите. Јесте ли имали одељење у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, деташман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се каже?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Деташман. Тамо су била два човека у деташману.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то два човека?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нишавић Милорад и Богдановић, верујте не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, у то време марта месеца 1999. године био је Нишавић Милорад и Богдановић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: И Богдановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: У деташману не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците који су, да ли можете то да кажете, Ваши били послови, шта сте Ви радили, који је Ваш задатак био у време објављивања бомбардовања? Да ли сте Ви неке инструкције Вашим радницима, Вашим службеницима ДБ-а, да ли сте Ви давали неке инструкције – како, шта треба да се ради, како да се понаша у време објављивања бомбардовања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па чујте, сваки радник у деташманима он је старешина фактички. Кад дође до прекида комуникације, он је сам тај који доноси одлуке, а у контакту је са шефом оперативе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био шеф оперативе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Микица Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микица Јовановић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно да ли сте имали неке састанке, неке колегијуме у то време?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па нисмо могли имати тада ни састанке, јер смо ми били дислоцирани из објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били дислоцирани?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па у неку нашу базу, јер ми смо СУП напустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте опишите нам онда шта се ради? Шта Служба државне безбедности ради у то време? Који су Ваши били задаци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам строго водио рачуна о мојим радницима пошто моји радници нису учествовали у ратним формацијама. Оно што је фактички, како да кажем, заробљено, довођено на терен, моји људи су обављали разговоре и оно прикупљање тих оперативних података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ти подаци везано за шта?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па везано за ситуацију на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била ситуација на терену?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па имали смо кад су у питању терористичке организације, комплетна опсада града, онда око свих места, групација тих терористичких организација, ми смо морали знати о томе да би могли да обавестимо ресор, јер ми нисмо имали контакте са Службом јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве контакте, никакву координацију са њима нисте имали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па не можемо имати кад смо ми имали координаторе у Приштини који су све те послове обједињавали и имали контакте са Службом јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време штаб МУП-а је био где?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седиште не знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били члан ни у неком ужем ни у проширеном саставу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били члан штаба МУП-а на Косову?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Штаб је био у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Да ли сте Ви били можда члан тог штаба било у проширеном саставу, било у неком ужем?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да вам кажем, ми смо имали редовне колегијуме, али ја никада нисам присуствовао састанцима где су се

планирале или организовале акције на терену, јер то су радили координатори, свако је радио свој део посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажете присуствовали сте колегијумима? Рецимо тог марта месеца 1999. године да ли сте присуствовали неком колегијуму?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сад ја се не могу сетити. Знам да смо задњи састанак имали 17-ог, то је колегијум био у Приштини, ту је био министар, али ја сам веома кратко био јер су ми јавили да је супруга умрла и ја сам морао да кренем на пут. Имао сам баш и дебелих проблема успут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ви кажете да у ствари делатност је била прикупљање тих података оперативних, обавештајне природе, је ли тако, везано?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било прикупљање обавештајних података везано за ОВК, о другим дејствима? О томе нам мало говорите.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па свакако. То нам је био основни задатак кад је у питању та терористичка организација ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад примите неко обавештење, неке податке о томе, шта Ви даље радите? Кома то прослеђујете и на који начин то прослеђујете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Координатора има и у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти координатори? Како, опишите нам мало.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Депешом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Депешом?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли све податке које примите са терена, све те податке проследите или вршите неку Ви селекцију па по важности?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не могу ја вршити селекцију никада. Ја податке шаљем Приштини. Приштина је та која ће даље да дистрибуира и Београд упоредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Координатор у Приштини?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Координатор у Приштини, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како су радници Државне безбедности били обучени? Да ли сте имали неку униформу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Искључиво цивилна одела. Ми никакве униформе, никакве надокнаде кад су у питању одела или било шта, уопште нисмо имали. Свако шта је имао од своје робе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим оружјем су били задужени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па хеклерима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хеклерима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко имао оружје?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Колико ја знам, ја сам из Новог Сада доле био отишао, ја знам да је служба хеклерима била задужена за наоружање и те потребе имао је посебан радник који је водио рачуна о томе, јер ниједну акцију ја нисам имао потребе да моји људи носе оружје јер кад су у питању акције њима Служба јавне безбедности обезбеди улазак оно што треба да одраде и моји људи, кад се створе услови, моји људи одлазе са радницима и обаве посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците са терена извештаје сте добијали искључиво писменим путем?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам преко шефа добијао информације. Чујте са терена искључиво је морала бити информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то Вас питам, на који начин? Да ли се врши информација усменим путем или писменим? То Вас питам, значи све говоримо за тај период?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Само писменим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво писмено?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви добили неку информацију усменим путем?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја не. Као начелник не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте сачињавали неки извештај о запажањима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја што добијем информацију ја то проследим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То проследите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не могу ја правити никаква запажања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали радио станице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да ли сам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио станице, је ли су имали радници радио станице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Моји радници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не. Не могу, јер пазите, у ратним условима комуникација престаје. Ту је ситуација веома да вам кажем, осетљива, мешање станица. Нисмо ми имали потребе да комуницирамо са људим на страну кад су моји људи били фактички ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците сад конкретно за Нишавић Милорада колико Ви дуго познајете Нишавића?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ја га познајем толико колико сам на Косову био. Ја сам отишао, ја мислим да је то био април 1991. године, немојте ме тачно, јер сам прво био начелник у Ђаковици, тамо сам био негде годину и по дана и онда сам отишао за начелника центра. Од тада га знам као мог радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте долазили у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Врло ретко, врло ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од почетка 1999. године долазили у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Како сам долазио? Долазио сам док је слободан пролаз био преко Дуља, онда навратим, видим шта је и прођем, идем даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте свраћали код њега?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Све укупно, па ми смо имали канцеларију једну. Ту би се обично срео са њим, ту је био овај мали, питам шта има, по обичају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који мали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Богдановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: И онда идем даље, а онда је он имао контакте чешће са шефовима оперативе јер је добијао и задатке, морао је и по тим задацима радити. Ја као начелник нисам могао давати задатке јер смо имали посебне задатке које добијамо од МУП-а Србије, односно од Ресора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је он имао хотел неки у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили некада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Свега једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам кажем, то значи све говоримо о 1999. години, почетак 1999. године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Свега једном и то кад је тај хотел, пардон, био сам и други пут, извињавам се. Први пут кад је хотел пуштен и други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Кад је отворан хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деведесет и које године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја не могу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је отворан? А други пут?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Тад сам био са супругом покојном. Позвао ме је увече и нисмо дуго остали. Други пут сам био кад су имали напад на Нишавића и пуцали су са улице и онда сам отишао са помоћником ради увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнања да ли је нека мисија боравила у том хотелу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја колико се сећам да, могу само да погрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ваше сећање само, да ли је постојала нека мисија ту или није? Да ли имате то сазнање да ли је боравила нека мисија?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја не могу то рећи са сигурношћу јер сам заборавио. Да вам кажем, ја сам имао две интервенције на срцу и гледао сам што пре да заборавим и све то јер је то утицало на мене. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте од јануара 1999. године имали било какве контакте са Нишавићем? Да ли је долазио? Да ли сте имали неке састанке? Да ли сте Ви организовали неке састанке, да ли сте давали неке инструкције?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Које године? 1999?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. године, све нас интересује?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ми би се видели повремено кад је дошао у центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи повремено? Од почетка године и марта месеца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Кад има података он дође да куца информације и дође код шефа оперативе, договоре се, информације оно што је хитно то ми проследимо и ту смо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели уопште марта месеца 1999. године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чујте, могуће да смо се ми сретали, али веома ретко јер смо ми већ били у базама. То је ситуација таква да сам ја морао ићи у базу за коју је знао мали број људи јер због очувања свог личног интегритета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како то функционише? Објављено је бомбардовање рецимо 24. марта, да ли Ви позивате, да ли имате неке?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ми смо дислоцирали све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, али ту где сте дислоцирали? Значи, дислоцирана је служба, па и ту где сте дислоцирани да ли сте ту имали састанке са вашим оперативцима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Са опертивом веома ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Нишавићем како се он назива, радником?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Са Нишавићем, па могуће ми да смо се видели, јер пазите то је центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви покривате целу ту област је ли тако, па сад да ли је могуће или није? Да ли је могуће да нисте се виђали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог марта месеца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Како да не, па виђали смо се сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте се? Е сад, реците како је он тад изгледао? Не можете да се сетите кад сте се виђали, али у то време како је изгледао? Опишите Нишавића како сте га виђали и то повремено што је долазио код вас како сте га виђали, како је изгледао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не знам како је изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можете да га опишете ваљда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па Мишко је, ми смо га Мишко звали, нижи је растом, увек тако кад иде мало рашири руке. Ја тачно и не знам, не могу да се сетим кад је био напад на њега у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било пре бомбардовања или после бомбардовања, мислим објављивање бомбардовања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Верујте, ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни тога?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Али знам да сам га чекао код болнице и видео сам веома ружну слику, сав је био у крви, мислим да је у питању било лево раме. Знам да је раме у питању и да је тако крв ишла и знам да га нисам смео оставити у болници него да је лежао у војном стационару, да смо га тамо оставили и да је тамо лежао, а верујте ми сада јер мени је, оно што кажу, да ли је пре или после бомбардовања, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто било карактеристично на њему?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ја не знам, сем те повреде, не знам шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на повреду, него у изгледу његовом како сте га виђали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па он, кажем вам, он је да би имао неко чудно понашање, то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, кад Вас питам то наравно на опис, ја Вам константно говорим његов опис да ли је носио бркове, браду, да ли сте то приметили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па то не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни тога? Да ли сте га некада виђали у униформи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Никада сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И те повремене контакте које сте имали, баш никада га у униформи нисте видели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, јер прво ја сам морао да му дајем, да мењам аутомобиле кад би долазио из Суве Реке до Призрена јер су га препознавали и био је могу рећи трн у оку у Сувој Реци, сви су га знали и чак један од тих аутомобила био је и остао тамо јер је био, било је пуно метака по њему кад је остао жив, а кад су двоје иза њега погинули, а иначе, често сам му давао, мењао и стојадине и друга кола, углавном често да би. А овако личног описа верујте ми ни с крај памети ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, Ви кад сте били саслушани код истражног судије, Ви сте рекли да сте имали једног човека са стране, једног човека у Сувој Реци и рекли сте да се један звао Горан Петронијевић.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ту сам ја погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја хтела да Вас питам?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Пазите, Горан Петронијевић је био раније са њим. Међутим, ја сам помешао временски период кад ми је судија рекао да се ограничим на период. Да вам кажем не можете ви оног момента, јер то је ипак, први пут сам био у суду и зато ми је то промакло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је раније било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Горан Петронијевић је пуно раније био, а заиста је био са њим и ту су веома добро радили, покривали тај терен оперативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте споменули Јаблановића. Ко је Јаблановић, говорили сте о томе исто код истражног судије?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја се њега нисам сетио, него ми је судија рекао, у ствари ја мислим да је адвокат. Он ми је техничар који је са Нишавићем радио у техници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је радио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Репродуцер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: У Сувој Реци, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам ко, Ви кажете имали сте два човека само у Сувој Реци Нишавића, Богдана, а ко је Јаблановић? Да ли је то трећи човек?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Онда сам ја помешао презимена, ја се извињавам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не нисте рекли, рекли сте Богдана нисте презиме рекли? Богдановића?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Рекао сам Богдановића, па је то Јаблановић у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, да разјаснимо. Значи, са Нишавићем је био Јаблановић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је као радио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Радио као репродукер. Ја се њега нисам ни сетио док ме нису прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте њега којим случајем видели у униформи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Никада, јер нико од мојих људи није носио униформу. Везано око Нишавића кад сте ме питали сећам се јако добро а то сам рекао и код истражног судије, да је два дана пред смрт моје супруге дошао код мене и рекао ми да му Албанци озбиљно прете деци, да ће му децу киднаповати с тим да би њега намамили да га убију и ја кад сам отишао за Приштину то је 17-ог, ја сам рекао да би добро било да још пар Албанаца којима прете да их дислоцирамо из Призрена негде у Србији и чак сам и питао њега, он није хтео, знам да је децу склонио код родитеља, а да сам двојицу Албанаца, ја мислим Демо Мујаја из Љубижда, једног верујте ми не знам, Муја је отишао за Тутин, односно центар Краљево, а овај је био у Врању, а молио сам мог заменика да и њега склоним, међутим, категорички је одбио чак и кад смо се повлачили ја сам му оставио ауто да се повуче други дан, међутим, није се повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, да ли се Ви сећате, значи 24. марта 1999. године где сте били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: 24-ог, па вероватно сам био у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 25-ог?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па чим сам ја 26-ог кренуо за Нови Сад, онда сам сигурно био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у та два дана видели Нишавића?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не могу тврдити, али мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам? Зато што он каже да је он скоро свакодневно, често, свакодневно скоро долазио у Призрен.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Могуће да је он долазио у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у службу, не мислим дође у Призрен него?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па не, рекао сам вам да смо ми склоњени у бази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шеф оперативе је у другој згради, у СУП-у?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: СУП смо сви напустили, него смо били на једном одређеном месту па смо локације мењали према потреби да не будемо нападнути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је повремено долазио и у униформи.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја га никада нисам видео јер прво ја да сам то видео ја бих одмах аутоматски реаговао. Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он то описује, каже да је имао зелену маскирну униформу, да је имао кошуљу, да је имао панталоне зелено-маскирне боје?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никада нисте имали прилике да га видите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго – он каже «ја сам био задужен са хеклером, али никада нисам носио за време рата».

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Није носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да ли то знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја колико знам оружје, свако пиштоље је имао ЦЗ, оружје је свако морао носити, али кратко наоружање. Ово је ружно било носити по улици и шта ја знам, али друго опасно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго – он каже да у то време, у време ратног стања, да се уопште нису сачињавали писмени извештаји, да је све ишло усменим путем?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чујте, па ко би могао да верује мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу Вам предочити. «За време рата нисмо давали писмене извештаје, давали смо усмене извештаје, а у Сувој Реци се није могло ништа зато што није било ни канцеларије, све смо изместили».

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је тачно да, али је он долазио у Призрен и тамо су се сачињавале информације, односно белешке које сам ја морао проследити куриром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште постојао компјутер или нека машина у његовој канцеларији у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Па како је писао онда те извештаје, ручно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Дође у центар и дактилографи откуцају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је био дислоциран у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Он је ја мислим да је водио рачуна о кући и код родитеља, код браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него где је служба била дислоцирана у Сувој Реци? Била је у згради ОУП-а, не знате где је била дислоцирана?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, не, не знам. Што се тиче Службе јавне безбедности, ја никакве ингиренције према њима ништа апсолутно нисам имао нити сам могао контактирати, јер то сваки договор, све што је било везано око предузимања акција све је то вршено у Приштини, а онда је систему координације са старешинским кадром Јавне безбедности договарано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви ишта знате о некој великој акцији која је кренула 25. марта 1999. године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сигурно не. Могуће јавна. Пазите, ја не могу гарантовати да Јавна безбедност није имала, јер ја никада нисам од стране њих обавештаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде оптужени Митровић Радослав каже: «Припадници Ресора државне безбедности су имали задатак прикупљање безбедносно интересантних информација за стање на територији, а које би пружали свом начелнику, а то је Савић који је био у Призрену па би он даље својим службама преносио те би се на нивоу колегијума министарства вршиле процене и ангажовање». Значи оптужени зна да су процене које су добијали у наредбама потицале из података којима Служба државне безбедности располаже и Служба војне безбедности, а које се обједине па се направи безбедносна процена». Значи, били су обавештајни подаци типа безбедносне природе? Па како је могуће да Ви не знате за 25. март о некој великој акцији? Да ли сте морали да вршите неку процену да би знали како ће људи да крену и где треба да крену?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Пазите не. Увек се подаци који су безбедносно интересантни, увек се раније дају да би се акција на време планирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли је било нешто по том питању?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Пазите, 25-ог нисам ја могао дати податак и таман да сам био ту, јер већ тада се акција није могла планирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Не мислим 25-ог, него претходно, морали су ваљда неке припреме да се спроведу да би дошло до акције да

су они већ имали прикупљене обавештајне податке па да крену у акцију, на то мислим да ли је то било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја то не знам јер ја податке дајем ресору, а шта ће ресор и како ће то даље радити ја не утичем на то, јер ја не могу планирати ни људе за акције, нити акције ни било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте обавештавали Службу јавне безбедности где се налазе базе ОВК?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ми смо написали информацију координатору у Приштини, координатор преко штаба реагује на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали састанке са начелником СУП-а неког?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ми смо се редовно виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не виђали, да ли је била координација? Ви сте рекли, не, али ја Вас питам сада да ли уопште сте имали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не да није било координације, негде где се радило о угрожавању живота радника Јавне безбедности, ја сам морао да му кажем да одем код њега да попричамо, али обавезно је ишла информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви никакве нисте имали информације везано за акцију 25-ог?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не. Чак и на терену где су год предузимали акције они нису били у обавези да мене обавештавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама познато и да ли Вам је уопште нешто познато о локаторима? Да ли сте чули да се говорило у то време о локаторима, о сателитским телефонима? Да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја једино што могу да знам оно што су нас обавештавале службе да су поједине делегације инсистирале на контакте али то је искључиво у Приштини. Иначе, код мене ја нисам примао никада јер нисам имао права на пријем тих делегација или било кога који су наводно имали те локаторе и како су их користили, ја то заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште икада чули у Сувој Реци да је било локатора и сателитских телефона?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ја не знам да вам кажем да је то било онај период тамо, али иначе сада да се ја могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ништа везано за локаторе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја знам да су постојали, знам да, али апсолутно не могу да се сетим свега тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо да је постојало сазнање Вашег радника, конкретно Нишавића да у Сувој Реци постоје локатори, да ли бисте Ви морали да будете обавештени о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па требало би да будем обавештен. Не знам шта Ви подразумевате под локаторима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под локаторима, ја мислим да је то опште познато, сви то знамо ваљда да је то као да су то неке направе за навођење да се евентуално који објекат бомбардује. Ево сад ја Вама да одговорим.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја се извињавам али ја то другачије сам мислио шта је то јер то је кад он дође са одређеном справом лоцира место који доректно даје координате и све остало да би могло, али то је у моменту јер он касније иде даље, али је ту оставио те координате које ће касније користити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, отприлике преведено то је то.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја не знам. Ја да вам кажем око технике и око тога ја се много не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, овде је оптужени Репановић Радојко рекао да му је Нишавић, не може да се сети када је то било, ког дана, да ли 25-ог, 26-ог саопштио да има сазнање да у кући у којој је боравила Мисија ОЕБС постоје локатори и да је он тим поводом издао наредбу да се изврши претрес куће.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ко је издао наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановић. Како је могуће онда да Ви не знате да постоји локатор, ако кажете да сте били у обавези да сте били обавештени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја се заиста не сећам судија, јер ја бих, немам разлога да ја не бих рекао сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго, овде су исто сведоци рекли и да су наводно све што је било пронађено и сателитски телефон и локатор да је предато државној безбедности.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја знам да је неки материјал који су почели радници, односно грађани да краду и да и ја сам питао центар, односно Приштину шта да радимо са таквим стварима. Рекли су ми да се то мора сакупити на једно одређено место безбедносно с тим да се то мора евидентирати, пописати и да то стоји ту, а шта је све ту било, ја заиста не знам, јер ту је био радник задужен за то тако да ја стварно не знам шта је унутра било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сведок, сад ћу Вам то рећи, сведок Милован Гогић каже: мисли да су један локатор пронашли у кући према центру и то је однето у Призрен, у бази где је била смештена Државна безбедност.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не. А коме је дато? А одакле је он могао доћи у центар кад центар није постојао, јер смо били у бази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте били измештени. Ништа не каже где сте били него каже предато је центру Државне безбедности. Значи, не каже где сте ви били смештени, него да је вама предато. Ви значи немате никакво сазнање о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овај догађај, за страдање породице Бериша, оптужени Нишавић Милован каже да је вас обавестио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па није ме могао обавестити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам само предочавам. Он каже да је Вас обавестио јер се одмах причало, одмах се причало, сад ћу Вам предочити, каже да се о том догађају, о том догађају је почело да се прича одмах, да се десило убиство породице Беришанац. «Ја сам то рекао Савић Миливоју да су се десили тамо нека убиства». То је рекао у истрази, код истражног судије, а на главном претресу исто то, али наводи да је рекао да има и дејстава ОВК на подручју Сува Река и да има жртава. Ја Вам предочавам шта је он рекао.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја што се породице Берише тиче ја појма, кажем вам, ја то не знам, а дејстава Албанаца, односно терориста је јако пуно било на том терену. Сад ја да се сетим сваког дејства, ја заиста то сада када сам после тих операција водио рачуна о здрављу, заиста не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није тачно да Вас је обавестио о страдању породице?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: О томе не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су постојале жртве у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па чујте, жртва је сваки дан било тамо на том терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говорим Вам ја сваког дена, ја говорим за тај период од 26. марта?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ја нисам могао бити ту, није ме могао обавестити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он каже «Ја сам то рекао Савић Миливоју». Ако Вас није обавестио тог дана, можда сутрадан, он не каже тачно кад.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, први пут чујем од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали? Имаћете прилике, имаћете прилике, немојте ме прекидати. Нишавић, оптужени, па о оптуженом се говори. Он је радио у Државној безбедности. Молим вас немојте ме прекидати. Да ли сте имали неки притвор у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали у Призрену?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: У Призрену смо редовно радили. Ту су у питању биле огромне количне оружја искључиво је то било, јер ми смо један велики број тих људи процесуирали претходно уз претходно обавештење истражног судије, тужиоца, тако да ништа апсолутно није могло проћи а да претходно органи судства нису били обавештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте значи тих дана рецимо марта месеца, ево конкретно марта месеца, не везујем се за датум, да ли сте имали неко лице да је било задржано у станици Суве Реке и да вам је прослеђено у притвор? Да ли сте имали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја колико се сећам не. Ја не могу тврдити сада јер пазите то је период, то је већ колико прошло да се ја не могу сетити јер ту је велики број лица прошао кроз што кажу, моју главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато везано за исељавање?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам био један од старешина где сам управо инсистирао кад сам видео те колоне и чак сам преко старих Албанаца покушавао да се људи зауставе и питао зашто је то. Речено ми је да је то страх од бомбардовања, да је то кренуло тако и зато сам у том правцу и деловао а да је неко мислио да је неко вршио присилу или нешто, то апсолутно мени познато није, а посебно моји радници нису могли учествовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то почело?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па не могу се ја сетити сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево нека Вам буде неки оријентир објављивање бомбардовања 24. марта? Да ли је било пре тога исељавање?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ако бих рекао да јесте, можда бих погрешно, али ја ћу вам само један случај испричати где сам могао и ја настрадати у тој колони. Био сам у Ђаковици, али ево ја сад не знам који је то временски период кад је колона настрадала у месту Зрзе, то је између Призрена и Ђаковице, то је језива ситуација била, а ето ја сам се силом, оно што кажу, сретним околностима извукао ту да сам био задржан на једном месту, иначе могао бих ја бити у тој колони. То је језива ситуација била и код тих колоне страдања ту сам слао обавезно моје људе, технику, па су то задокументовали, снимили и све то прослеђено Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су почеле неке веће колоне, то Вас питам, када је то кренуло исељавање и да ли сте уопште чули због чега људи иду?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја нисам, ја сам инсистирао на томе, али искључиво је био страх од бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је због бомбардовања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Подаци које сам ја добијао да је то искључиво. Ја сам чак инсистирао на томе да се људи замоле јер мој ниједан човек није било где отишао да би било коју реч рекао или присилио некога да крене на такав пут, јер је то управо за мене језиво било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, јесам ли Вас добро разумела, 24-ог није било исељавања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Судија, ја рекао сам не могу ја то тврдити јер се не могу сетити, јер кажем вам, после ове интервенције, у ствари две на срцу ја сам гледао што пре да заборавим све, али иначе дневнике сам имао то сам све предао, тако да ја не могу сада држати у глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали да су постојале паљевине у Сувој Реци, да су биле запаљене куће?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште да ли знате да су биле куће неке гореле у Сувој Реци, рецимо говоримо о том периоду, да не потенцирам стално?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: У акцијама, то се могло видети кад прођете путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не путем, баш у самом центру Суве Реке, у граду Сува Река, да ли сте информисани да је било паљевина?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били информисани? Оптужени Нишавић каже да Вас је известио и да постоје паљевине. Каже, ја сам морао да реферишем каква је ситуација.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па чујте, он је морао писати информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он говори Вама?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Он је морао писати информације, јер ја како бих могао веровати некоме да ми каже усмено, јави телефоном и шта ја знам ако не напише информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако напише информацију, па да ли Вам та служба доставља да се Ви упознате са том информацијом?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па не могу се ја сада сетити то је ипак дуг период све шта је било ту информације и информације је било и паљевина и напада и подметања и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За сада толико. Чланови већа питања, изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Савићу, када је бомбардована касарна у Призрену? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сећам се касарна је фактички сравњена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Она је бомбардована у више наврата то знамо, него да прецизирам када је први пут бомбардована?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја мислим да је то било одмах.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је бомбардовање кренуло 24. марта увече, дакле, да се вежемо за тај временски репер, кад би то било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја мислим да је касарна одмах бомбардована.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Већ те прве вечери или?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја мислим, да ли сам ја, не могу тврдити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате евентуално неког каквог састанка коме бисте Ви присуствовали тим поводом, јер ту су погинули неки високи полицијски функционери?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја мислим да је то било, тај састанак је кад је господин, односно генерал Перишић долазио, тај састанак смо ми кратко имали у касарни тада. Ту је била присутна начелница округа, председник општине, начелник Јавне безбедности и ја. Ја знам да сам веома кратко информисао о ситуацији на терену, рекао сам о групацијама које прете граду Призрену и ја мислим да је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад би то било и поводом чега?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нисмо ми, јер пазите, чим је проглашено ратно стање, касарна је дислоцирана, односно људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, измештени су људство и техника претпостављам. Међутим, тамо су ипак неки људи остали и погинули, изгинули?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Јесу двојица, колико се сећам, радника јавне безбедности али нисам ја био на увиђају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, нисте били на увиђају него да ли можете временски то да нам сместите када би то било у односу на почетак бомбардовања једно и друго да ли сте Ви присуствовали каквом састанку у Призрену тим поводом и везано за то, ако се сећате наравно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не могу се сетити верујте ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли познајете овде оптуженог Митровића?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја га познајем само из виђења. Ја никада нисам контакте имао са њим, никада нисам имао, прво што се видимо ту на улазу од зграде док је била редовна комуникација, односно редовни улазак у зграду, а иначе овако нисам имао потребе да се ја састајем, нисам имао право никада. Јесам само попио пиво са њим кад смо се дислоцирали и то ја мислим у Белољину, јер је колона стала, био сам јако жедан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад би то било у односу на почетак бомбардовања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: 16. јуна кад смо се повлачили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да, то је приликом повлачења? А пре тога?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: А иначе пре тога ја га само знам пре виђења и могу да кажем оно само што сам чуо о њему да је веома смирен човек, да је културан и да је образован. Једино што могу да кажем о том човеку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, претпостављам и да знате шта је он ту на том терену и са каквим снагама?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Знам да је био командант, ја мислим Посебних јединица – ПЈП, како су се они то звали, то знам и да је дошао из Ниша, Алексинца или. Знам да је ја мислим СУП из Ниша то давао, ту јединицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можете ли нам рећи, пошто ево рекосте да не знате да ли је тих дана одмах првих након почетка бомбардовања, рекосте да не знате да ли је извођена каква акција на територији Суве Реке, Ораховца, уопште у тој регији, а да ли нам уопште можете рећи, по Вашем најбољем сећању наравно, о Вашим сазнањима о томе да ли је на том подручју, на подручју Суве Реке у ширем смислу па и на подручју града Суве Реке да ли је било јединица ОВК? Каква су Ваша сазнања, дакле, као службе, центра безбедности у Призрену какве су Вам из тог времена?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Колико знам у месту у Сувој Реци били су ти појединачни испади а около града, посебно тај део Дуље, онда цела била су жестока утврђења и поред самог пута са леве стране кад се иде према Приштини од Дуља, ту је баш јако утврђење било, чак да је ту било и неколико киднаповања Срба. Сећам се чак да је посланик из Драгаша био нападнут, да је чак без гума дошао до Суве Реке и да су јака, веома јака утврђења била са леве стране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у самом месту Сува Река?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у самом месту, насељеном месту, граду?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Колико се сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте било је појединачних акција и, али да ли је било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сад, ја ћу погрешити или је тај део према Ораховцу тамо је било јако утврђење и да је ту била веома групација ОВК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ми смо чули овде тврдње у смислу да су практично.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је улица фактички једна од центра која је ишла према Ораховцу и на крају отприлике те улице, колико се сећам сада, да је ту било јако албанско утврђење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На крају те улице, да ли то значи на крају града, ако је на крају улице према Ораховцу, онда ме то асоцира на крај града, крај насеља?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па још је то фактички Сува Река, град.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер ми смо овде чули, кажем, од оптужених наших да се кроз Суву Реку практично могло пролазити једино, бар полицији, једино кроз ту главну улицу, све друго је било потпуно забрањено због опасности?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Искључиво главном улицом, чак и главна улица није била безбедна и зато је пут према Приштини од Суве Реке преко Дуља био прекинут и то у дужем периоду, а да је једини излаз нама био преко Брезовице, чак и преко Брезовице није то било сигурно, јер је село једно које ја не знам које је, испод Шкиља, испод Штрпца пардон, већ била нападнута била једна колона војске, да су чак двојица старешина војних погинули и да смо ту строго водили рачуна и кад смо се кретали према Приштини да је и јача екипа била из безбедносних разлога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Савићу, да ли би по редовном току ствари, имајући дакле у виду начин на који је функционисала Служба државне безбедности у Призрену са којим људством и оперативом је располагала, дакле, да ли би по том редовном току ствари остало, могло да остане незабележено, незапажено, непримећено страдање 48 цивила одједном, у једном догађају, разумете? Да ли би то, имајући у виду дакле, начин на који функционише служба, да ли би то могло да остане незабележено, непримећено, сакривено?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Видите, ја као начелник, видите први пут сам чуо из средстава информисања, а друга ствар, оно што је сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је ипак нешто масовно.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је мени подвучено да морам водити рачуна о људима да се људи, да људи не улазе у ратне операције због да људи могу погинути и зато велики број људи је управо био ближи граду, односно центру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, `ајмо овако поставити ствари. Да ли би по редовном току ствари да је извођена акција полицијских и војних снага на том неком терену Ваше надлежности, дакле, да ли би погибија 50 људи, припадника противничке стране остала незабележена и нерегистрована?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Могло је и хиљаде, могао је само знати официр војне безбедности који је непосредно био у том делу, односно где је војска била лоцирана и претпостављам радници Јавне безбедности који су држали тај терен, јер фактички мени су руке, оно што кажу, одвојене од свега, јер прво морам водити рачуна о људима да ми људи не настрадају, аутоматски се, технике, технике немам ништа, онда једино што ми дође оно што дође са ратишта да обавимо разговоре и да евентуално добијемо ето те безбедносне, интересантне податке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, то разумем, него кажем имамо у виду да нам овде износе, чули смо бар овде тврдње типа како је у сукобу јединице Територијалне одбране у Сувој Реци са УЧК, да је погинуло пуно њихових припадника? То смо чули везано баш за овај догађај да је то у ствари напад УЧК и сад Територијална одбрана, док је Бобан Вуксановић командант и погинуло је толико људи у једној таквој ситуацији. Да ли би тако што могло да остане незабележено, непримећено, неевидентирано, нерегистровано, разумете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Верујте да по страни акција тамо где је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево да је то тако било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Где је радила јавна безбедност никада нисам обавештаван, никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је Микица Јовановић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Мој помоћник, оперативац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Оперативац? Ко је у тој организацији, хијерархији, ко је непосредно претпостављени, што би рекли, Нишавићу, непосредно претпостављени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам као старешина центра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта би му онда био овај Микица Јовановић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Он је помоћник, он је шеф оперативе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ће Нишавић Вас лично извештавати, дакле, као начелника центра писмено, или неког од

тих Ваших помоћника, рецимо Микицу? Како то иде, у том смислу дакле како иде?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не може, јер како бих ја спао на то да примам сваког оперативца сваког момента онда би ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, нисте ме разумели. Питам Вас ово – да ли Нишавић и други људи из детаשמана, да ли Вас непосредно обавештавају писменим неким поднесцима, дописима, не знам ни ја што, о својим сазнањима или то иде оперативи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Он прво иде код шефа оперативе. Шеф оперативе је тај први тријер, како да кажем, који мора да прихвати све и да му каже хитна депеша или информација да се напише одмах. То је тако ишло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дана сте били одсутни из Суве Реке? Рекли сте ми да сте отишли 26-ог ако сам ја добро разумео?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: 26-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да сте тако рекли 26. марта да сте отишли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад сте се вратили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ја мислим да 29-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас је мењао док сте били одсутни?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Редовно Микица Јовановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је Микица Јовановић мењао Вас, да ли то значи да су оперативци или Нишавић и даље њега обавештавао о догађајима о његовим сазнањима или је неко мењао Микицу Јовановића?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чим ја нисам ту, Микица је био тај који је прихватао све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде још једном да Вас питам. Је ли то значи да је Нишавић у Вашем одсуству обавештавао Микицу Јовановић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не само у мом одсуству, он је редовно био везан за шефа оперативе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То разумем, али кад Ви кажете Ви сте имали толико посла да не би могли са сваким оперативцем да разговарате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то важи и за вашег заменика, за Микицу Јовановића да и он нема сада времена да разговара са сваким оперативцем па неко трећи сад да разговара са оперативцима или је?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је обично викенд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, нема промене у томе с ким Микица Јовановић разговара?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нишавић кад хоће некога да обавести из Призрена, свог претпостављеног, је ли и даље у Вашем одсуству разговара са Микицом Јовановић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Исто и даље код Микице Јовановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Микица Јовановић дужан да Вас обавести, да Вам реферише шта се догодило у Вашем одсуству?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чујте, све оно не треба он мене да обавештава, он мени донесе пошту. Сва та пошта која се напише то дође код мене и ја онда упознам се са тим, парафирам то и онда то иде Приштина-Београд. Ниједан податак не сме да остане ненаписан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да Ви када сте се вратили 29-ог да сте били упознати са свом поштом која је донета и са свим извештајима који су били написани у Вашем одсуству?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Увек тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то важи и за овај случај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ако је било поште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је следеће питање – да ли је било поште, извештаја у коме је нешто писало да се нешто догодило у Сувој Реци и околини?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам рекао да такве ствари, посебно овако велике ствари не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је Микица Јовановић усмено рекао да се нешто догодило у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је безбедносно интересантан податак, да је дошло до неког сукоба у коме је било једног дана 34, другог дана 49 убијених на било којој страни између ове две?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ви мештате онда делокруг рада Службе јавне и Службе државне безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја да знам ја Вас не бих питао па Вас зато питам?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Служба јавне безбедности је задужена за јавни ред и мир, а нас интересују безбедносно интересантни подаци обавештајног карактера.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама безбедносно интересантан податак да је на територији за коју сте Ви надлежан, дошло до сукоба или до погибије толико 80, 90 људи у два дана?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Апослутно, како да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас опет по петнаести пут сви питамо како је то могуће да Ви као неко ко руководи центром Призрен не знате да је у два дана страдало 90 људи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не. Ја сам за овај случај из средстава информисања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да неко није радио свој посао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Одакле ја то знам да бих могао да тако тврдим. Ја сам рекао ми нисмо имали тада лица, односно оперативу која је била на терену да би могао знати акције које су се изводиле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако у Сувој Реци у два дана има толики број погинулих, а ваш оперативац из детаשמана па Вас о томе не обавести, шта то значи – да свој посао ради добро или не ради свој посао добро?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да ли је знао он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете молим вас да у сред питања бранилац Чукарић Слађана додацује реченицом питање да ли се то уопште догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљковићу, немојте добацивати. Седите, немојте добацивати. Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што не укључите микрофон и будете храбри као иначе што сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте на тај начин да коментаришете. Изволите наставите, али сконцентришите се на овај догађај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на који се догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о два догађаја, а на околности тог другог догађаја нико му није поставио питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте питати. У оптужници немамо други догађај. У оптужници имамо само један догађај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам за безбедносну ситуацију у Призрену и околини иако нема тога нечега у оптужници, то је безбедносно интересантно, тако да Ви питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али све то каже да не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема бомбардовања у оптужници па га питате за бомбардовање. Нема догађаја од 19-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добро прочитали онда оптужницу. Како нема о бомбардовању, наравно да има. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате шта су вас обавестили након повратка из Новог Сада? Какви су били безбедносни подаци? Каква је била ситуација у Сувој Реци кад сте Ви дошли 29-ог?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Судија, па то је период од 8 година. Шта су ме тада обавестили, ја стварно не могу да се сетим. Ја сам рекао

вама да остаје то тако, здравље је учинило да се променим за разлику од оног пре. Нисам ја ту крив што је виша сила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, пре бомбардовања је Нишавић долазио и жалио се како му Албанци прете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То сам се сетио, јер је то било везано за дан кад сам прво обавештен да ми је супруга у тешком стању и знам да смо састанак имали са министром у Приштини, да сам зато и чак сам инсистирао на томе да их дислоцирамо, то сам ја рекао судији, да их дислоцирамо јер је претила опасност да ће га убити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам разумео, него то је било пре бомбардовања. А кад сте се вратили из Новог Сада након 40 дана, да ли се тада Нишавић жалио да му је безбедност угрожена или се смањила или се повећала опасност?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Код њега је увек ситуација била иста, јер рекао сам да сам предузео мере одмах, да сам обавестио службу око тога да није хтео да оде ван центра, да сам радио на његовој безбедности, чак сам хтео да обезбедим и екипу једну оперативних радника да водимо рачуна о његовој породици, односно родитељима, а рекао сам да сам чак и људе слао за Србију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте након повратка из Новог Сада разговарали са Нишавићем о његовој безбедности?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нисам, не знам, можда и јесам, одакле, сад не могу се ја сетити јер то је било веома и опасно и кажем, предузели смо све мере да не дође до тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео шта је било опасно – да разговарате са Нишавићем или?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, не, опасна ситуација по његову безбедност, на то сам мислио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли овај податак, за који сте сазнали из средстава информисања, повећава опасност по Нишавићев живот или не?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чујте, ја сам ово из средстава информисања након кад су већ ухапшени и кад је то објављено у средствима информисања, на телевизији, јер ја се тога апсолутно нисам знао, јер да сам ја знао за овакав податак, ово што ме судија питала, да ми је рођени брат па тај не би три секунде био у служби, јер ја бих га хапсио, нема говора о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да сте сазнали након повратка из Новог Сада шта се десило, шта би предузели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Апсолутно бих реаговао, обавестио службу, обавестио тужиоца, обавестио истражног судију, то је поступак како бих требао да радим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био координатор у Приштини задужен за?
СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То морате питати мог, ја могу рећи. Јел' битно судија?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел' то тајна, мислим ако је тајна немојте, ако није тајна слободно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То су два човека. Прво је био Давид Гајић једно вријеме, а онда Љубомир Јоксић и Миша Бјелотић. Гајић се раније повукао, а двојица су остали дуже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ови други за које сте, нисам све запамтио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Миша Бјелотић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, то је трећи. Давид Гајић, Миша Бјелотић и трећи је?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Љуба Јоксић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада касније с њима причали о овом догађају?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Никада. Ја сам рекао да никада.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извињавам се, ја стварно морам да интервенишем. Сведок нам је овде рекао да је у средствима информисања чуо о догађају који се десио. Сва питања иду у правцу да ли је о нечему што чује из средстава информисања обавестио неког тамо. То су питања која нису дозвољена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није питање било. Ја Вас молим. Питање је било да ли је икада разговарао са координаторима? Не да ли је неког обавестио, него након што је сазнао, да ли је.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Контактe како сам отишао у пензију, никада са никим нисам имао контакте. Пазите, срео сам кад сам посетио родбину у Крагујевцу, срео сам Нишавића у Крагујевцу у, мислим у Родићевој некој продавници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Он је радио у служби, у Служби државне безбедности у Крагујевцу. Ми смо се свега 5 минута срели јер сам ја био у пролазу, а случајно сам навратио, нисам ни знао да је он ту, а са другим никакве контакте немам, јер прво сам водио рачуна о здрављу по савету лекара и зато сам се клонио свега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Нишавић да је знао шта се догодило у Сувој Реци био дужан да о томе обавести Призрен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Он би требао да обавести и био је дужан да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ако је знао под условом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чули сте малопре судију, он је рекао кад је сазнао о томе.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нема проблема Ви питајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте 17. фебруара на колегијуму. А кад је следећи колегијум био?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па био је у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, на ком нивоу? На ком нивоу колегијум?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ово што је било у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Приштини, у штабу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, ја сам био свега једном на том колегијуму тада у Приштини и ту нас је министар позвао, али сам ја свега пар минута био јер сам приметио шушкање неко, сви гледају у мене, ја сам већ схватио да нешто није у реду око породице и онда је дошао колега, координатор, саопштио ми да идем кући. Најтужније је то што ја нисам кренуо својим колима него са колегама па сам тек онда имао жестоких проблема, но о томе не желим да причам, од стране Албанаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је после тог 17. фебруара био још неки колегијум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били још на неком колегијуму?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Такве природе не, али у Београду да, али ту су сви начелници присуствовали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је био у Београду? Мислим у току рата или пре повлачења или после?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Пре повлачења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се кад?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Али то је кратак био колегијум, чисто оно сумирање резултата и ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Март, април, јел' то тад било или касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је држао тај колегијум?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Јовица Станишић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица Станишић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јовица је отишао у октобру 1998. године.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, не, у праву сте. Онда задњи колегијум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам с ким? Никако не говорите са ким сте то ишли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Са Радетом Марковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Марковићем? Немојте упадати, не можете тако говорити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било ако можете да се сетите – април, март, мај, јуни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након свега овога, је ли тако, након марта месеца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја верујем тако, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После, након што сте били у Новом Саду па се вратили или пре тога, то Вас питам? Пре бомбардовања или после бомбардовања, после почетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па бомбардовања колико је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре 24. марта или после 24. марта?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не могу да се сетим догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте као неко ко је био важна особа у Призрену чули за неки план да се врши асанација терена?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Асанација терена? Да ли сте чули за неко откопавање и преношење тела убијених са једно на друго место?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то безбедносно важан податак?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам рекао сва та лица која су на ратишту у окршајима убијена и шта ја знам, ја нисам обавештаван. Једино сам присуствовао на два испраћаја наших људи кад су погинули, а иначе ово друго то је обично породица долазила, како је то ишло преко истажног судије, увиђаја и шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Раде Марковић на том колегијуму за који не знате кад је био говорио нешто о асанацији терена?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко други о томе некад било кад Вама нешто рекао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја кажем ми смо тај колегијум имали у бомбардовању и то је било једно одређено место и тај је састанак кратко био, кратко трајао, свако је ишао својим путем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Пусто Село исто спада под надлежност Призрена?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Које?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пусто Село?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Могуће, ја стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање, нећу се задржавати. Да ли нешто о томе знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Кажете да сте били један од оних на високим положајима који сте се противили исељавању напуштању Албанаца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам увек био и ишао сам код старих Албанаца да видим због чега се људи исељавају и изричити су били да је у питању бомбардовање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је Нишавић, Ваш човек у Сувој Реци обавестио да је полиција ишла од куће до куће и саоштавала Албанцима да у року од пола сата напусте?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То први пут чујем од Вас, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте Ви, након што сте сазнали?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па ја се противим, молим Вас судија, па ово претходно питање немојте, Нишавић није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Нишавић није рекао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је Нишавић рекао полицији да је ишао од куће до куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, а што мора Нишавић да му каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тако сте рекли, чућете транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је Нишавић рекао. Ја сам само питао, нисам рекао да је Нишавић било шта рекао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам тако разумела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увек исти метод. Нисте ћутали.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас, имамо једну чињеницу. Сведок је рекао «кад сам видео колоне ја сам ишао да питам и чуо сам због бомбардовања да иду да се плаше», а онда питање иде тужиоца «да ли вам је Нишавић рекао за избеглице како иде полиција од куће до куће да», па немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и на моје питање је то одговорио. Наставите тужиоце. Исто је одговорио. Ја сам га питала за исељавање, он каже да није уопште било никакве ни наредбе, ни ничега није било. Изволите, наставите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све би много брже било кад ме не би прекидали и није уопште питање да је он имао наредбу. Нико не каже, човек је објаснио да он о томе није знао, да он није знао да је била наредба. Ја питам да ли њега његов оперативац обавештава да у Сувој Реци

полиција иде од куће до куће и саопштава народу да у року од пола сата изађе. То га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна, он је одговорио да не зна о томе, он је одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа страшно што он не зна, али ово је страшно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па молим вас тужилац не зна да је ово недозвољено питање, да је то недозвољено питање јер је рекао да не зна, да нема сазнања, осим да због рата и не може онда његов оперативац да га обавештава да полиција иде од куће до куће да се иселе Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, сад седите, приговорили сте. Питања изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто, да ли би то било важно за безбедност да његов оперативац из Суве Реке њега обавести да полиција, значи јавна безбедност иде од куће до куће и налаже Албанцима да у року од пола сата напусте кућу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако су сведоци поједини говорили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то Вама безбедносно важно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било тога?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али ја Вас питам да ли би то било важно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само то одговорите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као што је било важно да вам кажу да су страдали, да ли је важно да Вам то каже?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Није он требао мени да уопште говори то кад се видело на улицама и ја сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али је разлог због чега напуштају, то је дилема коју ми имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна тај разлог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али кажем да ли је то сада важно? Једно је ако се они плаше па беже од бомбардовања, а друго ако их полиција тера да иду из куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он то не зна да их полиција тера.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не зна, али да ли би тај податак био важан безбедносно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад би било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад би то тако било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би било да сте чули да је полиција.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, хоће тужилац да каже да је држава знала и да је то радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да тумачите шта хоће тужилац да каже. Уопште немојте да тумачите. Него, ајде да одговоримо на то питање. Рецимо, да ли би то за Вас било значајно, безбедносно да сте чули, да сте чули ајде идемо сад питања тако апстрактна – да сте чули да је полиција истеривала из куће људе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па свакако да би.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ништа.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Реаговао на то, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ништа страшно. И још једно последње питање. Хеклер, јел' он мањи, већи од аутоматске пушке?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја Вама не могу да говорим, ја нисам оружар, али хеклер је кратко наоружање за уличне борбе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Краћи од аутоматске пушке?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па краћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите? Само да видимо.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: (бранилац опт. Нишавића) – Данашњи сведок у свом исказу треба да се изјашњава о чињеницама које могу бити од значаја за одбрану опт. Нишавића, односно за оптужбу у делу која се односи на опт. Нишавића. Ја бих замолио, у првом реду судско веће, тужиоца, пуномоћника, колеге браниоце, оптуженог, а пре тога бих се извинио овде присутном сведоку и замолио веће да му омогући да седне јер човек је срчани болесник.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нема проблема, ја хоћу да уважим суд.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да се стотину и хиљаду питања, ако треба овом човеку овде постави, да се у свим сегментима иде до најситнијег милиметра да се види има ли кривице на страни Нишавића или нема. Ја задржавам право за себе и ја ћу се о свим овим детаљима и о начину како су питања постављена и о ономе што је Нишавић у својој одбрани изговорио код истражног судије и на већу, што је хвала Богу забележено и аудио и видео техником или записницима, ја ћу се о томе изјаснити кад буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на крају господине Лековићу, не можете сада, на крају. Изволите.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја сада, значи, мени не смета ништа нека се постављају сва могућа и немогућа питања овом сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите? Је ли можете да стојите пошто сад имамо ту информацију да Вам је тешко да стојите, је ли можете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, ја хоћу да уважавам суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако Вам је?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја мислим да примењујемо ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам значи тај коментар господине Палибрк да будемо према свима исти. Наравно да је сведок рекао да жели да седне да би му се омогућило. Сувишан коментар. Јер су тражили. Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам чему ова интервенција колеге Лековића, ја поступама у складу са Законом о кривичном поступку и у том смислу постављам питања. Не схватам да је овај сведок овде дошао да потврди алиби или било шта Нишавићу, него да се изјасни на оптужницу. Због тога мислим да не треба дозвољавати ове говаранције које ничему не служе. А друга ствар, да ли је рашчишћено питање да је то био Раде Марковић а да није био Јовица Станишић 1999. године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Раде Марковић, рекао сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У једном моменту је поменуо генерала Перишића, да ли је то Перишић овај Момчило, генерал, начелник Генералштаба?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је пре бомбардовања, пре његовог.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је отишао пре 1999. године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Тада сам рекао да је у касарни ово кад сте ме питали, тад смо имали тај састанак у касарни кад је Перишић био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте Ви и Ваши сарадници дужили маскирну униформу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је након проглашења ратног стања, да ли се Ресор државне безбедности ставио под команду војске?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па сви радници СУП-а су били под командом војске.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како сад ко је командант вама? Ко вам изјаде? Имате координатора, имате министре, имате начелника ресора?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је ствар Службе државне безбедности, односно начелника ресора. Ја нисам дужан да говорим о томе какви су договори.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли добили неко упутство како ћете се понашати у току ратног стања кад је проглашено?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Свакако, рекао сам то судији. Рекао сам да се моји радници повлаче да не би дошло до губитка људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Откад сте Ви начелник Центра безбедности?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам од, рекао сам, од 1992. године.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А кад је укинут покрајински ресор, јел' био раније оно што је био Рахман Морина, шеф не знам Јусуф Каракуши, ово, оно. Кад је укинут тај покрајински?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Што питате мене, ја сам дошао из Новог Сада?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А не знате, то мислим? Одговарате директно министру?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја то не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Не него мислим координатор?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, то морате њих питати јер су они имали посла са тим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је постојала нека, Ви сте рекли не могу ја да примим сваког оперативца, шеф детаשמана ипак није обичан оперативац. Да ли је постојала, јер то је ипак општина, Сува Река је општина, има и суд и тако даље, тај детаשמан знам овде, ти шефови детаשמана нису обични. Да ли је постојала ситуација да се мора Вама директно обратити, да прескочи Микицу Јовановића, шеф детаשמана било из Призрена, било из Ораховца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Мора преко шефа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Преко тог Вашег помоћника?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Шефа оперативе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не може Вама директно ништа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па може он да дође ја кад сам расположен, кад имам времена да седнемо, попричамо, пазите то су све моји људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим детаשמан, шта то значи? Ја знам у пракси, али шта је то? Тај детаשמан који му је делокруг, која му је област, који делокруг послова, да ли се поклапа са општинама?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је прикупљање безбедносно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него територија на коју је надлежан?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Месна надлежност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то одељење? Није то одељење?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је мање од одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мање од одељења? Е то нам објасните.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли се односи на општину, на општину Сува Река?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: На општину.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нема даље надлежност?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: И села околo.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да и села припадају општини, није само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате још нешто?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има ли Ораховац деташман?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Има.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте да сте поред Јовановића имали још два помоћника Сретена Цамовића и Бранка Ђукића, ако сам добро разумела? Шта је био њихов задатак Сретена Цамовића на пример?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сретен Цамовић је био у Ђаковици, а Бранко Ђукић у Пећи. Имали су одређени број оперативаца, који су радили на прикупљању безбедносно интересантних података, где су морали обавештавати центар, а центар је морао, значи, како сам рекао према Приштини, Београду.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли у безбедносно релевантне податке спада страдање више од 200 људи или једно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чега?

НАТАША КАНДИЋ: Страдање више од 200 људи, да ли спада у безбедносно релевантне податке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страдање, рецимо 40, 50 људи?

НАТАША КАНДИЋ: Ево, ја питам 200?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја питам мање?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Свакоме, ми обичном грађанину, а не служби, према томе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је Ваш помоћник Сретен Цамовић обавештавао о страдању у Ђаковици, у неколико ситуација 200, 300 људи кад су страдали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците због чега Ђаковица?

НАТАША КАНДИЋ: Па зато што је његов помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога? Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ми говоримо о овом предмету овде или о Ђаковици?

НАТАША КАНДИЋ: О Вашим помоћницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О надлежности помоћника, због тога.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам то рекао госпођо Кандић, ја сам то рекао и судији да све акције, јавне безбедности, радила је Служба јавне безбедности. Како су радили координати са тим, ја то не знам. Моја служба није учествовала у томе. И друго, морам још нешто што је јако битно да вам кажем судија. Питање је конспиративности и отицање података. Два радника ако код мене седе у канцеларији, раде два сасвим

различита посла, не може знати један за другог шта ко ради, управо због отицање података. Рецимо да сам вам рекао све.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја ништа не разумем. Ја питам конкретно да ли Вас је Ваш помоћник обавештавао о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам рекао да моји људи нису.

НАТАША КАНДИЋ: То ваљда не спада у конспиративне податке.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: И не могу знати о акцијама Службе јавне безбедности. Моји људи нису учествовали у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је у више наврата.

НАТАША КАНДИЋ: Како он зна да његови људи нису учествовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како зна?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Јел' би Ви упутили?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се о томе расправљало, па значи дефинитивно када су чули нешто онда сели расправљали, па и овако одлично зна да његови људи нису учествовали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да су у ратним формацијама учествовале само наоружана и униформисана лица.

НАТАША КАНДИЋ: Овде су управо неки његови људи оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су оптужени да, али оптужени.

НАТАША КАНДИЋ: Па оптужени, па онда како може тако одлучно да каже да? Да ли знате где се налази стрелиште у Призрену?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја нисам био али знам да је иза села Љубижда у подножју оног брда, ја не знам како се зове.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли чули да се на том стрелишту нешто одлагало за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нисам Вас разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули да се то стрелиште користи за одлагање људских тела?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја први пут то чујем од Вас.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули да су нека тела нађена овде у Батајници, а да су претходно била на том стрелишту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам рекао да сам то чуо из средстава информисања и ту сам шокиран био да су ова лица похапшена, посебно кад сам чуо да је господин Нишавић ухапшен, јер сам строго водио рачуна о мојим људима и инсистирао сам на томе да сачувам углед и чистоту службе.

НАТАША КАНДИЋ: Само да разјаснимо, ја мислим да је то важно због транскрипата да не остају неки подаци. Да ли мислите да је нека колона бомбардована код села Зрзе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Око тога где су које колоне бомбардоване од стране НАТО-а постоје задокументовани подаци и од

Службе јавне и од Службе државне безбедности и ја о томе не бих говорио. Сигуран сам да око тога постоје подаци и где сам год знао увек сам слао и своју екипу поред радника јавне безбедности да се обавезно направи документација и да је то прослеђено Београду. То су два велика албума.

НАТАША КАНДИЋ: Ово само да разјасним. То нису никакви тајни подаци господине, то су опште познате чињенице, нема никаквог бомбардовања код Села Зрзе, има код Бестражина а код Зрза то што Ви кажете, нема, не постоји уопште.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Где нема код?

НАТАША КАНДИЋ: Код Зрза не.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па госпођо Кандић то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, Ви сте говорили у истрази да Вам је позната једино она групација која је кренула за Албанију и кад су бомбардовани у објекту. Да ли о томе говорите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго, то је за објекат?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је други случај и то је задокументовано а ово то је велика колона која је бомбардована од НАТО-а и зато постоје и видео и снимци и све могуће, ово што госпођа Наташа каже, јер сам ја прво кренуо из Таковице и да сам срећу имао да ме је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате нам нашироко о томе говорити.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево ја само још једно питање. Схватила сам да је документовање било врло важно у оквиру делатности службе, па можете ли да нам кажете да ли сте можда, како Ви кажете, задокументовали неко масовно убиство као у Меје, па нешто јел' имате то задокументовано?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сад ме много питате. Сад треба да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, само што знате, Ви кажите чега се сећате, чега се не сећате не морате.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Да су то задокументовали, јел'. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Направићемо једну паузу и Ви да се одморите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 25 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Седите. Да ли смо сви ту?

Настављено у 12,05 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања? Браниоци, изволите?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Коме да постављам питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатовали смо да су сви ту. Хоћете молим вас позвати сведока.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА САВИЋ МИЛИВОЈА

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: (бранилац опт. Нишавића) – Господине Савићу, да ли Вам је позната судбина Нишавића после дислоцирања ваше службе са Косова?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па он је био код мене кад смо се дислоцирали у Врању, био је једно време у Врању, а онда је отишао за Крагујевац.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А да ли знате шта се даље догађало у Крагујевцу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не. Рекао сам никакве контакте са мојим радницима више нисам имао.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Колико дуго сте Ви радили у тој служби?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: У Служби државне безбедности?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да, Ви лично?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: До пензије 28 година, тако нешто.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли Вам је познато да је Нишавић из Службе државне безбедности пребачен у Службу јавне безбедности, да му је тамо дат чин у складу са тада важећим законом који је регулисао положај припадника јавне безбедности, да му је тај чин напрасно одузет, два степена ниже спуштен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Први пут чујем.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да је завршио као обичан позорник и да је најурен из службе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Први пут чујем.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Па како коментаришете ово сада што први пут чујете и оно што сте рекли да у времену кад је радио да је био добар радник, да је одрадио доста послова, доста прикупио података и тако даље?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја могу да кажем кад је у питању терен Суве Реке који је био.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Он покривао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Јесте. Било је једно веома јако згариште терориста, посебно села околна где су наше јединице покушавале чак и по неколико дана нису могле да направе корак један напред, а то боље ће објаснити господин Митровић, пошто је он са јединицом био на тим теренима. Ми смо јако добро оперативно стајали на том терену. То је у ствари био један од разлога да је Нишавић био јако омражен код албанског народа.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли целог албанског народа или екстремног дела?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чак и код једног броја Срба. Морам да напоменем један моменат.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Зашто код Срба?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да су ми чак људи писали и тражили ме да причају како он има фирме, како има ауто школу, како, међутим, кад смо ми то проверили ја сам о свему томе обавестио Београд. Кад смо ми све то проверили, утврдили смо да то никакве апсолутне везе са њим нема.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нисам Вас добро разумео. Значи ли то да су те пријаве које су биле против њега ишле у првцу да он сарађује са Албанцима, да шурује оним екстремним Албанцима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да се тако нешто десило ми би то морали знати.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А је ли било таквих пријава, је ли било таквих приговора?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Јесте кад је ради стицање капитала као везано за ове две фирме које је имао ауто школу и технички преглед.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да је стицао преко Албанаца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па велики број Албанаца је ишло ту и они су сада.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: То доводили у везу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро. Вама је познато и Ви сте се о томе изјашњавали у истрази, данас сте рекли да је био рањен и рекли сте да је био крвав кад сте га видели и тако даље. Можете ли мало овде судском већу да појасните где се тај инцидент догодио – у неком забаченом делу, на главној улици?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: У центру Суве Реке. Колико сам тада био обавештен дошао је на киоск да купи новине, отворена је ватра из аутоматске пушке на њега, иза њега у киоску био је, морате са резервом прихватити, знам да је човек и девојка нека, да ли су обоје погинули и још једно лице које је повређено, ја тачно не знам, али је он успео да извади пиштољ и да одбије напад од себе. Никога није ранио, то поуздано знам али је он имао, ја сад морам објаснити овако је рана ишла, месо како је са њега, али је цео био крвав обзиром да је био јер сам га чекао у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било, које године, 1998?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: 1998. године.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: То ћемо дати документацију да скратимо. Ви сте нешто рекли да нисте имали поверења у редовну болницу него сте га лечили у војној?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, апсолутно јер му је већ тада пређено и да сам замолио команданта касарне да га прими у стационар војни, тамо је лежао и тражио сам од, пошто је то био брачни пар лекари, ја мислим Коцић или Костић, не могу се тачно сетити, али знам једна изузетно дивна жена лекарка стално је била над њим и овај лекар, а да смо га ми посећивали јер смо били сигурнији, а рекао сам кад је у питању његов одлазак и долазак ту се морао ко год је кола имао ја сам морао да му дајем ауто да се не види да што пре стигне кући кад долази.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Можете ли још нешто да нам кажете о овом што сте сад поменули да један број Срба није на њега гледао благонаклоно, да је био незадовољан у односу на њега? Можете ли нам нешто детаљније о томе рећи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нажалост ја могу да се сетим и детаља једног да је оперативни радник из СУП-а Урошевац каже, дошао код мене да наводно има одређених података око управе ових података па међутим кад смо ми то проверили апсолутно није било тачно и ја сам опет исто обавестио Београд и он је нормално радио. Иначе да је постојао, да су постојале нечасне радње што не бих ја то реаговао. Сви оперативци знају мој став.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Господине Савићу, Ваш положај у служби и њеној организационој јединици је био такав, а и време је било тешко, можете ли нам рећи на територији вашег центра, на чијем сте челу Ви

стајали, да ли сте располагали податком да ли су деловале неке службе сличне Вашој служби других земаља, обзиром да смо имали ону војну мисију од октобра месеца надлегање, ОЕБС и тако даље?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Како да не. Па биле су ту и службе присутне. Ми смо ту оперативно покривали, но о томе.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: О томе не бисте сада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не би требало.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Али, да ли можете већу да одговорите и свима овде у овој сали да ли је ухапшен неки странац у том периоду 1998, 1999. године који се бавио таквим активностима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја мислим да код мене није.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: На територији вашој?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не. Не могу се сетити сада. Да вам кажем, било је јако много процесуираних људи.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Не говорим о припадницима ОВК, не говорим о побуњеним држављанима Републике Србије, припадницима албанског народа, ја о тим људима не говорим. Ја говорим о странцима који су били ту као новинари, као верификатори и тако даље. Да ли сте располагали да у тој категорији има обавештајаца? Да ли сте надгледали то? Да ли сте имали података о томе да ли сте неко такво лице ухапсили у том периоду?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја за хапшење не могу да се сетим, али података је свакојаким било.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ми сви знамо за УЧК, знамо то.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Оперативни рад је био веома интензиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Не можете? Е онда овако, пре него завршим ја бих предочио део изјаве који Вам је председник већа предочила од речи до речи, уз одобрење председника већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нишавић је конкретно изјавио овако на главном претресу: «Кад сам после неколико дана поново био у Призрену, рекао сам мојим старешинама у разговорима поред уобичајеног да на подручју Суве Реке има дејстава ОВК и дејстава полиције, да има паљевина кућа, да су се појавиле пљачке поједине и да има жртава. Конкретно ја нисам ништа знао колико и шта јер од њих нисам добијао конкретне задатке да нешто посебно на томе радим. Ја више нисам радио на томе ништа. Никада колеге из Јавне безбедности о овим случајевима испред мене нису коментарисали. О томе се није причало, тако да ја нисам имао о томе података. По повлачењу са КиМ-а

негде 2001. године чуо сам да се коментарише око убиства породице Бериша». То је Нишавићева изјава са главног претреса. Волео бих да чујем Ваш коментар на ову његову изјаву.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја мислим да је он то добро рекао да су биле операције Јавне безбедности и УЧК, да кажем УЧК. Паљевина је свуда било. Са чије стране, наш то посао, пошто рекао сам и пре кад ме је председник већа питала везано око паљевина. Паљевина је свуда било и то је ствар радника Јавне безбедности.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесу ли они били дужни да вас информишу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нису били. Они су директно преко својих имали своје представнике у Приштини, односно штаб конкретно.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте ли Ви били дужни њих да информишете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Кога?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: На терену, рецимо из Вашег детаשמана да информише начелника СУП-а?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, оно што они раде нема потребе. Кога ћу ја обавештавати.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро. И дефинитивно да разјаснимо до краја Ваше мишљење да ли је овај део Нишавићеве изјаве истинит, да ли је нешто прећутао, да ли је нешто казао неистинито? Ако јесте, молим Вас кажите овде?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја говорим ово што је речено, што сам већ поновио неколико пута. Нас никада радници Јавне безбедности нису обавештавали о акцијама. Ја као начелник центра, ја морам да кажем да председница то зна, никада нисам учествовао у планирању акције као начелник центра, јер је то ствар координације. У Приштини договарали су, планирали, одрадили.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Значи ли то ако бисте учествовали да бисте прекорачили ваше компетенције?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сигурно да би. Ја нисам смео да контактирам са било ким а да претходно служба не зна. То је систем координације такав.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја се захваљујем. Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Сад би Вам ја овако предпочила, опт. Милорад Нишавић читајући и пажљиво слушајући његову одбрану и читајући након тога и ове транскрипте аудио записа, он даје врло необичне одговоре, ког типа, час потврди то је тако било, па онда већ наставља не, не то није тако било, тако нисам рекао, ево одмах да Вам ја сад предпочим, значи када се питало, на постављено питање, али наравно

опт. Нишавић има право да се брани на начин како он сматра да је то најбоље, али да су му одговори потврдни, па одмах негативни, па одмах јесте било, па није било, то стоји, то се може из транскрипата видети, али када је било питање на усмено обавештење старешинама, каже нисте рекли од кога сте сазнали за тај догађај и којим старешинама сте то рекли, пита га истражни судија, а ја ћу Вам цитирати његов одговор, «па о том догађају почело је да се прича одмах, поједино али бојажљиво су причали Срби у граду, да се десило убиство породице Беришанаца, ја сам то рекао Савић Миливоју, начелнику који је био тамо, да се десило, нисам рекао конкретно, зато што и нисам ни ја знао шта, него сам му рекао десила се тамо нека убиства, има паљевина и о ситуацији, ја сам морао да му реферирем каква је ситуација», дакле да не тумачим овај одговор, значи рекао је у првом моменту он говори да су се десила убиства Беришанаца да би на питање, на моје питање кад у ком моменту сте Ви чули да је како сте рекли погинуо, убијен неко како сте рекли, а он каже «не ја тог дана нисам чуо ко је убијен од стране Бериша и да ли су Берише, него да се у насељу Бериша коментарисало да је било убистава, не да је убијена породица Бериша, значи само да је било, да је било», прво говори конкретно да је било убиство породице Беришанац, после говори овако, да би даље ко је сачињавао ту службу, добро, значи кажете 26. у вечерњим сатима сте чули шта се догодило са породицом Бериша, а оптужени каже «јесте почели су да коментаришу неки Роми», дакле видите то су ти одговори који су час овако, час онако, али стоји и то сам Вам цитирала и даље стоји «те вечери кад сте чули кажете од Рома да сте чули, у односу на то вече када сте ишли известили Вашег начелника у Призрену да се догодило, убиство, то убиство породице Бериша».

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: 26.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26., не те вечери кад је чуо, «нисам ја њему конкретно, ја сам кад сам отишао тамо после тога, нисам конкретно не могу да кажем да је било сутра, значи тих дана два, три дана кад сам одлазио тамо ја сам рекао значи да има», ја даље настављам «коме сте рекли», «и Савићу и овима на терену», мислим да сам Вам јасно предочила, то су искази који су овако, па онако, па?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Судија убистава је било пуно свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала конкретно за Суву Реку, Ви сте рекли да ништа нисте чули за Суву Реку?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Нишавић који говори да је морао да Вас информирате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Пазите за мене без обзира какве податак није податак ако га оперативац не напише, јер то је систем код нас такав, то исто вама кад би неко причао било шта, а Ви као судија то прихватате а не ставите на папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам оперативац не напише, али Нишавић каже у време рата није се вршило писмено информисање, него искључиво усмено?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, ја сам вам рекао пре јер информација се, односно депеша је морала ићи, а информација је ишла куриром, то могу да вам кажем како али то не било добро да ја причам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо, изволите, да ли има још питања? Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Господине начелнице да ли је на подручју Суве Реке било лица које је ваша служба регистровала као екстремисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Албанаца?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се само према микрофону господине Савићу да би се снимило, молим Вас.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па како није било, па сигурно јер свака служба има одређене предмета, тако да их назовем јер не може се извести нешто на суд ако се ствар не задокументује, то је био основни принцип код нас.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је било више припадника албанске националности који су од стране Службе државне безбедности Републике Србије били регистровани као екстремисти и то у дужем временском интервалу, рецимо 10 и више година?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сигурно да јесте, али да ме питате сада за имена.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не не бих о томе, нити о њиховом броју, само да ли је.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па како није, па свуда јер ОВК је свуда, свуда био присутан јер фактички све је било у служби ОВК.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Мало пре сте на питање колеге Татомира Лековића одговорили да је на подручју Призрена и подручју Суве Реке било забележено деловање лица која служе страним обавештајним службама, а ја Вас питам да ли је у структурама ОВК постојала групација која се бавила обавештајним активностима и другим субверзивним активностима против државе Србије?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чујте, у свим категоријама, ту не могу рећи да је само било код Албанаца, него свуда је било и то је ствар службе ја не бих улазио у то.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, следеће питање да ли су они деловали у цивилу и да ли су деловали и у урбаним срединама, у градовима као што је Сува Река, да ли су посматрали припаднике полиције, да ли су евидентирали њихове бројеве, да ли су бележили правце њиховог кретања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ко?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Снаге ОВК и њихове безбедносне структуре?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: На одређеним местима имали су кад је у питању онај екстремни део полиције, имали су црна одела са ознакама, а у шумама и на одређеним местима тамо где су траншеји, бункери и остало, имали су комплетне униформе, а било је оно што је јако битно било је чак међу њима и девојака, снајперки, било је и то обучених, веома обучених. Ми смо, то би требали се обратити служби, о томе су писане детаљне информације око обуке УЧК, броја, локација и свега осталог, мислим било би то кад се не ради о овом конкретном случају, ја не бих о томе причао.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Господине начелниче, да ли Вам је познато да је на подручју Суве Реке деловала нека црна њихова формацијска јединица и да је старешина те јединице био извесни Најам Бериша, који је у обрачуну са српским снагама безбедности ликвидиран '98. и '99. године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98. или '99. године, тако сам Вас разумела?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја не могу тачно да се сетим, па чујте било је пуно лица, јер то су биле ратне операције, колико их је погинуло и ко ја веома тешко памтим, могу вам рећи ова лица.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: То Вас разумем, онда следеће питање да ли су на подручју Суве Реке деловале и наоружане банде које су пљачкале становништво, житеље и српске и албанске националности?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам то рекао, да. И интересантно је да су та лица била баш добро наоружана и да им је метод деловања био пресретање, а посебно на Дуљу тамо где је превојница пута према Косову, да је цео тај део у траншејима и бункерима, да су чак веома јака утврђења и чак су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о томе, не морате понављати.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је познато, господине начелниче да је у тим бандама и групама које су пљачкале становништво било извесних Рома?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја за Роме нисам чуо.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Следеће питање је до ког временског периода сте Ви били непосредни старешина Вашег радника, а сада оптуженог Нишавића?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам то рекао, до повлачења, до 16. јуна, кад смо се повукли за Врање и у Врању фактички моја дужност начелника је престала јер сам тада предао центар Божи Трајковићу и да је он вршио тај распоред касније како и где верујте ми да ја од тога ништа не знам, ја знам само да је моја бивша секретарица из Таковице у Новом Саду и секретарица друга из Призрена да је у Зрењанину, ни са једном ни са другом, већ једном ме свега позвала требало јој нешто питање око брата, се нисам видео.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Господине начелниче, моје следеће питање је, да ли је служба којом сте Ви руководили и којој сте Ви служили након повлачења предузимала нека обавештајна дејства према Косову?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То морате питати службу, ја сам рекао да сам се ја повукао.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, следеће питање је да ли сте Ви господине начелниче упознати са службеном белешком коју је сачинио Ваш радник Нишавић у 2001. години? Да ли сте на било који начин упознати?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: 2001. године?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ја нисам био, ја сам већ тада отишао за Нови Сад.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, а да ли сте на било који начин упознати са садржином службене белешке?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нисам могао јер мени центар, центар Призрен који је тада екулпирао у Врању, нисам могао без обзира што сам припадник службе, мени су ускраћена сва права да било који докуменат видим.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У приватном разговору, да ли се оптужени Нишавић консултовао са Вама као са вашим непосредним старешином око сачињавања службене белешке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кад није упознат, како кад није упознат, одговорио је, немојте одговарати.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Разумем, претерао сам судија, онда још једно питање, добро мало сам инсистирао више али то није разлог за смех. Ја би замолио суд ако би могао да заиста компететном сведоку да на увид службену белешку коју је сачинио Нишавић у току 2001. године, и на околности да се овај сведок изјасни да ли је та белешка сачињена у форми како се иначе сачињавају белешке у ресору Државне безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то само да ли је у тој форми?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви не знате ништа о тој службеној белешци, али да ли је постојала нека форма како се сачињавала службена белешка у то време?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја не знам како су у центру доле радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Знам да је то, зна се заглавље, зна се службено то је обично као и свуда, као што би и ви написали овде службену забелешку.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли би се службена белешка прво доследила Ресору државне безбедности, тако сачињена? Мислим централи Државне безбедности у Београду?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ја сам рекао да нисам упознат толико, не знам ни како је она текла и куда је ишла.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, хвала судија немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, да ли има још питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Председнице да ли би питали сведока кад каже колегијум, на шта мисли, да је присуствовао колегијуму?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Колегијуму у Београду начелника центара.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Начелника центара Ресора државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофону молим Вас.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Извињавам се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи начелника центара Државне безбедности у Београду, то је колегијум?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кад сте говорили овде колегијум јесте само на то мислили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Само на то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, сад друго питање да Вас питам, председнице да ли би питали сведока да ли је он био члан штаба МУП-а у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала, или у проширеном или у неком суженом саставу, било како, рекао је да није.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Рекао сам не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је икад био на састанку штаба?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Никада.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Никада, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи штаба у Приштини?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је тај једини састанак, ако то мислите са министром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, то је састанак са министром, не ово је штаб, е сад би даље хтео да питам.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Извињавам се да појасним, иначе начелник штаба је био господин Лукић, генерал Лукић, ја сам свега једном приватно за време ручка поздравили се, разменили пар речи, то је све што сам ја могао имати контакта са њима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Следеће питање би му било, за време рата, значи `99. године, да ли је икада припадник Ресора државне безбедности који је њему био потчињен учествовао у било каквој акцији заједно са војском, Ресором јавне безбедности, Територијалном одбраном и да, да, добро сам рекао, не знам више шта да му наведем.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, ако би ми, ја као начелник инсистирао да се одређена групација, оружје или било шта изузме, мора се направити детаљан план, тај план мора бити усвојен од стране штаба, ни један мој радник, то сам рекао и пре кад сам причао, ни један мој радник не сме кренути у акцију или било где а да претходно није направљен план и да је пре тога одобрен од стране Државне безбедности, а у договору са штабом у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо у Сувој Реци, да ли сте имали тај неки план да се изврши претрес неких кућа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да је уопште вршен неки претрес?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Чујте, било је претреса кућа је било, али раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли рецимо могао од Ваших конкретно Нишавић, Јаблановић, рецимо да учествује са припадницима СУП-а?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Јаблановић није смео, Јаблановић није смео да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са припадницима ОУП-а да учествује да иде у претрес кућа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, сам да иде не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сам, како мислите сам, него са припадницима полиције?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Али без договора са службом да се детаљно план направи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у принципу је ли могло, то Вас питам?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могло никако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па није могао никако.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас ја сам прецизно питање поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам се надовезала, у реду је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Због оптужнице, јер тамо пише да је здружена акција војске, Ресора јавне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам разумела, али ја сам се надовезала на Ваше питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, добро. Ја би само још једно питање мада мислим да је одговорио, одбите ако је поново, да ли је икада чуо да је Нишавић учествовао у некој акцији заједно са војском, полицијом резервног састава, активног састава и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је више пута.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Рекао сам, он не сме да крене негде без директног плана.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, добро, хвала не треба, само још једно или два питања. Ја би се вратио на Дуље, сведок је рекао да преко Дуља није могло да се иде за Београд, али само мало ближе да објасни већу, мада поједини чланови већа то знају, на који део пута мисли и због чега није могло да се прође и од када није могло да се прође?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Временски немојте ме везати, али могу да Вам кажем да су путеви преко Дуља неколико пута били затварани, прво кад се изађе на Дуље са десне стране, прво су били траншеји, а напред једно 50 метара у страни једној куда пут иде са кривинама, са стране било је не један него могу вам рећи више путева у којима се у сред дана кад прођете колима видели УЧК како посматрају, а рекао сам колико је било и напада, да смо покушали чак да осујетимо и неке

групације у договору да сам баш инсистирао на томе да се тај пут отвори, јер пазите кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате толико нашироко.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Кренете преко Брезовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољно. Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, да ли има још питања? Изволите.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Пошто је сведок био у Призрену начелник центра безбедности, пошто су они били у цивилу колико ја схватам и кретали се градом, да ли може сведок да нам каже да ли су албанци, да ли је било албанаца који су остали у Призрену сво време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Било је, како да не.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: И да нам каже да ли је он, пошто се вероватно кретао и улицом да ли је видео наше снаге, да кажем полицију да је ишла од куће до куће и протеривала албанско становништво?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам то рекао, мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања? Браниоци? Нема. Оптужени Нишавић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прићи код тужиоца? Хоћете само овај микрофон да искључите, молим Вас.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Господине начелниче, ја.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам пензионер, ја се извињавам али.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да Вам поставим неколико питања, а прво пре него што кренем желим да у неким изјавама које је председница рекла због изјава код истражног судије, тада када сам давао изјаве давао сам знате како се даје код истражног, како ме је он сасекао и како говори, али ја мислим да сам говорио испред Вас оно и сада ћу поновити и поставити иста та питања да би то рашчистили неколико питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте иста, сигурно Вам нећу дозволити иста питања.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па знам, али мислим да рашчистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да нећу, само нешто ново, цитирала сам ја и са главног претреса не само из истраге.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да, па зато кажем. Да ли сам долазио код Вас, значи у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то почетак?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: У почетку бомбардовања, да ли сам долазио у Призрен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да, па као и сви оперативци, ми смо се редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто, и то сте одговорили, ајмо даље.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Око писања извештаја на терену, ја сам изјавио и на главном претресу да извештаје нисам писао и то цитираћу, због тога што је сва машина и све пребачено у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: И нисам имао да пишем, а док сам, кад сам ишао у Призрену да сам информисао старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте објаснили да у то време, у време ратног стања да се све се давало усмено?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, значи ја кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су све били усмени извештаји, дакле децидирано сте рекли.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, само да вам, када сам долазио у Призрен, ја сам информисао усмено јер нисам раније док није било рата ја сам спремао извештаје у Сувој Реци и куцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, поставите питање.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, па морам да Вам објасним разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, јасно је све.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је то како сте изјавили.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, не, али како сам радио, значи пре рата сам писао у Сувој Реци и доставио Микици, овај шефу, значи он погледа каже да је уреду и ја онда дам секретарици и секретарица то прекуца и иде код начелника да он потпише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи сваки мој, кад кажем обавестио сам Савића, ја мислим да све што пишемо и све што кажемо, обавештава се наш начелник, значи без његовог потписа ни један документ није могао да оде из Призрена и зато сам обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо коментарисали без Вашег потписа као начелника.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро ја сад објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него коментаришемо у извештајима за које сте Ви рекли да нису се сачињавали у писменом облику.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, значи па то сам мислио, значи ја сам усмено саопштавао њима, значи што се тиче тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, али, Ви и даље сад говорите усмено, а чули сте да није се ништа радило усмено?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам усмено обавештавао Микицу и он је после тога, ако је нешто имало да се напише онда смо писали секретарица је писала, ја лично нисам писао ништа писмено, секретарица је куцала и достављала извештај.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сваки његов долазак ово што он каже, он би дошао код шефа оперативе, у договору са шефом оперативе одмах се куцала информација и ако је хитан податак, то је дошло код мене као депеша, ако је и из тога се касније писала информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево хитно, да ли је хитно има убистава, има паљевина, има пљачкања, да ли је то хитно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Свакако да је хитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли постоји траг о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Али тога је хиљаде и хиљаде, али о овоме, нормално депеша у служби сваки, сви напада на службу, све информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се од 26. да су регистрована убиства, паљевине, да ли то имате написмено?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам рекао да 26. нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али да ли уопште имате сазнања, вратили сте се после 3 дана?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То не, па не могу се ја сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Где ћу се сетити после тог времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то је одговор. Изволите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи ја сам и у извештају рекао да сам обавештавао после неколико дана после 26. значи ја сад нисам рекао да сам 26. обавестио начелника ништа о томе, неколико дана касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, баш тако смо и схватили.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи око тога, исто око, да ли је могло мени неко да нареди осим Вас, неко из јавне безбедности да мени изда наређење?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сам могао ја да учествујем у некој акцији без сагласности Ваше?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То сам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, али пошто у оптужници то стоји, тако да, око оружја сада да рашчистимо, ја сам од Јовановића шефа Четврте линије тада смо добили аутомате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу немојте објашњавати, поставите питање па онда објасните.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је познато му, да ли је познато да смо добили и аутомате пред почетак рата?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја знам за наоружање «хеклери».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Тако да.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: «Хеклер» је било нормално задужење наше формацијски, али смо ми пред рат добили сви аутомате још по задужењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули сте за «хеклере» говори, о «хеклерима» Ви говорите да су били задужени, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: «Хеклерима» да, сваки оперативац, а иначе као овлашћено службено лице, он је имао право да задужи то је преко посебног радника који ја радио искључиво те послове.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ту нико није могао да се меша.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: То сам мислио тако. Око породице Бериша, када сте рекли, ја и сад кажем а и тада сам рекао, ја нисам обавестио начелника о породици Бериша, него ово што сте рекли и што је прочитао мој адвокат, значи да има убистава, кад сам рекао породица да сам чуо, ја сам и овде нагласио, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, све више пута је то поновљено и предочено, немојте понављати.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли, како да провучем питање сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате Ви, сигурно да знате да поставите питање.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па знам, али цабе ја кад га Ви сасечете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Што се тиче убистава породице Бериша, значи ја нисам ове ствари сам рекао да ли сам информисао да има убистава или ово значи појединачних, значи нигде и никад нисам навео број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не то није ни предочено.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи само сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни предочено да је било масовно убиство, него је предочено онако како сте Ви изјавили.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, значи да је било паљевина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, све смо то рашчистили. Немојте понављати.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Добро, то је то да о томе то речем, значи и сад стојим да око тога да немам. Око униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, то сам хтела ја да Вас питам.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да рашчистимо, ја нигде нисам навео да сам био код начелника са униформом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, навели сте, рекли сте да сте час ишли у униформи, час у цивилу, врло уопштено сте Ви говорили о томе.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло уопштено, али Ви кажете да га никада нисте видели у униформи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, ништа ново нисмо предочили.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Прво, ја бих му одмах скренуо пажњу јер он не сме да чини јединку у целом центру где нико није био униформисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оптужени Нишавић је стално говорио да је ради своје безбедности да је носио и униформу, али не може тачно да се сети да ли је увек ишао у Призрен, значи у централу да ли је увек ишао у униформи или.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Могуће у Сувој Реци када је слободан, да ја нисам знао. Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само да цитирам, значи то је страна 51.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ево цитирано је.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Одлазио сам у цивилу и одлазио сам и у униформи, с тим што када сам одлазио тамо значи тих дана не могу конкретно да вам кажем да ли сам био у униформи код начелника, ја и тад сам рекао да нисам био код начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, он каже, он не зна.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не што се тиче њега, јер је био ту и заменик и помоћник, значи када се уђе, значи око тога да, јер ја никад нисам рекао да ме начелник видео у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, али ево `ајде да цитирамо онда и ово и код истражног судије, «само што сам чуо то сам пренео после тога старешини; овом Савић Миливоју; јесте; али шта је он био тада; начелник центра ДБ-а у Призрену; где је он сада; он је у пензији, мислим у Новом Саду; јесте још неком рекли; па не могу да се сетим ко је све био, знам да су ме питали што носиш униформу, јер они нису носили униформу»?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Кажем вам ја да сам га видео, лепо би се провео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја сам рекао, ја не смем да се крећем кроз Суву Реку без униформе, плашим се када ме виде, онда ће и мене»?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тако је, тако је, али ја нисам рекао конкретно, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам испричао.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи ја не кријем, рекао сам оно што јесте, што се тиче тога, мислим не знам да ли је још остало нешто нерашчишћено, мислим нејасно око тога. Око локатора исто, да и то рашчистимо, ја начелнику нисам могао да кажем јер и ја нисам имао података, тако сам и навео, него сам рекао и тад и Репановићу сам рекао да се види да ли има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је и суочење на ту околности.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да је било, ја би рекао начелнику има, значи нисам могао нешто да му обавештавам оно што није било. Друго, још сам хтео значи око тих ствари ту да рашчистимо, да ли сам ја некад, некад у служби или нешто злоупотребио, да ли сам направио неко кривично дело, да ли сте некад могли да ја тако нешто могу да урадим.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да ли да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Пазите, код мене су људи сви интелектуалци, ако ја треба да му наредим да уради кривично дело, онда је он слаб и оперативац и човек. Па где би ја могао да наредим некоме да крене у неку акцију, а ето вајни сам неки како да кажем интелектуалац, да убија или да, јер сам љути противник тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само још. Па нема ја сам то хтео, али то су већином рекли су адвокати и Ви кажете да се не понављамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, немојте понављати.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Мислим ако нешто имамо још да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли нема више питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам само једно питање кад су обојица ту.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Е па то, зато сам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: И ја сам то управо хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите. `Ајмо тужилац, заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имајући у виду ово мало пре питања адв. Владице Васиљковића, ево сад ја конкретно да Вас питам, да ли и једно и другог ето, да ли Вас је Нишавић о томе обавестио или неко други да је 25-26. било дејстава ОВК из смера, или из кућа Бериша, са Рештанског пута, из центра, из Тржног центра, из пицерије у Тржном центру, из неке столарске радионице, да ли сте икакав такав податак добили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам тужиоче то рекао, био сам веома јасан, кад су у питању такве ствари ја никада, прво ја бих реаговао на то јер би одмах видео и обавестио тужиоца и све остале, да је то био чак и тамо да су били неки, а акција је било свуда, а ја да се сетим сада које су акције, али би знао ово кад спомињете пицерију, то сам први пут чуо у средствима информисања, односно на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, рекли сте.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Никада пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Можемо ли ми сада да рашчистимо и да апсолвирамо ову ситуацију, да ли сам ја погрешно схватио исказ оптуженог, исказ сведока, да се у деташману од избијања оружаног сукоба, у деташману у Сувој Реци нису састављале службене белешке, него да је оперативац долазио у центар у Призрену у одговарајућу базу или у седиште и да су белешке састављане у центру? Да ли смо око тога сагласни?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Тако да, ја сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А извештај, извештај како Вам је Нишавић подносио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па није мени извештај, он мора да напише.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја сам га разумео да је он куцао код секретарице у центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и ја разумела, сад су ово службене белешке, а да ли кроз службену белешку се извештај подносио, је ли то то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је, само што је то друга форма.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: То је то, питање форме само.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Други клише који ја не би хтео да говорим, јер о томе не смем причати, а иначе подаци, све исто, само предње заглавље.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нишавићу је ли ово тачно?

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тако је, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то може да се добије уопште писано, да ли постоји та писана документација, значи да су постојале неке жртве у Сувој Реци, да је постојало паљевина, да су биле паљевине, да је било пљачкања, да ли то уопште постоји, тих дана?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Уопште документација из тог периода?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То постоји сигурно у МУП-у Србије, а где је ја као пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како, рецимо да ли Ви знате уопште о томе као начелник тамо?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Како то можемо да набавимо?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То морате питати службу, то немојте мене ја сам у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само још једно, ако могу да питам, сад сам се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сам ја имао наредбу да пратим рад Јавне безбедности?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Где би ти смео то да радиш, ја сам о томе већ колико пута причао.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ако су они изводили акције, ако су дејствовали на терену, да ли сам ја морао да знам шта они и како се изводе акције, шта се десило на акцију, да ли је било жртва и да ли сам ја после тих акција морао Вас да обавештавам?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У случају да је приведен, неки припадник ОВК у станицу полиције, да ли би то било безбедно за Вас интересантно да саслушате таквог човека?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ја сам то рекао прије да лица која се приведу са ратишта, дају се нама за обављање информативних разговора, сви ти подаци које смо добијали оперативно, то су управо били подаци које смо користили ми са терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да одговорите како се прибављају ти подаци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па рекао сам разговорима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само разговорима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па то је то, то сам хтео да рашчистим око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само једно питање, молим Вас да рашчистимо једном око тога, колико се сећам, а исправите ме ако грешим, сведок је рекао о паљевинама и убиствима сам обавештаван само кад је то имало безбедносних разлога, само да нам објасни ближе пошто смо ми лаици, који су то разлози безбедности када је обавештаван о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Пазите ја сам морао да реагујем у том случају, ако би претила опасност цивилном становништву, односно јединици која је стационирана на том терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам лепо можете ићи. Ко још има питања? Изволите, опт. Митровић.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Господине пуковниче у пензији, добар дан.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Добар дан.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја ћу кратко пар питања, мада сте Ви делимично на нека одговорили, прво само да разјаснимо мало Државна безбедност и Јавна безбедност, ја мислим да овде у овој судници влада уверење да је то две заједничке службе или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште не влада то уверење.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, или су то две потпуно одвојене и самосталне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, немојте одговарати, па то сте више пута и данас у току излагања објаснили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, на друго питање сте већ делимично одговорили на питање господина Ђурђића јер у оптужници стоји да је то била координирана акција Јавне и Државне безбедности, значи да то не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, на питање Мишковића да ли је неко из Јавне безбедности њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавића?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, имам аритмију, па морате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али јасно је о коме говорите. Хоћете, је ли можете?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли њему неко може да командује из Јавне безбедности, рекли сте не, а ја ћу конкретно да ли сам ја као командант упућене јединице могао да наређујем Вашим радницима, односно Мишковићу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, нисте ни случајно смели доћи код мене а да претходно Ваш стерешина није мене позвао на консултације, односно да направимо заједнички план и да се одмах дејствује, нема говора о томе.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Говористе о информисању, ја би молио председавајућу да прочита ону реченицу из моје изјаве да је појаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочила сам, објаснио је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да су те информације ишле на тај начин или да ја укратко поновим, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте понављати, ново само, молим Вас немојте понављати.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да нисмо дошли до конкретног одговора, остаје мало нејасно јер је у почетку сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није било јасно, питали би.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да су те информације ишле од оперативца у центар, центар Приштине, Приштина МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте Ви то објаснили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: На колегијум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И онда иде Јавној безбедности, па онда шабу, па штаб доноси план.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, то стоји тако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да је то тако, тако сам ја и рекао у својој изјави. Знамо се из виђења, нисмо имали заједничке састанке или заједничке активности, али смо се пар пута видели код начелника једног или другог, Зекавице `98. и Милоша Војиновића `99. године, значи пар сусрета смо имали више необавезних уз кафу, да ли сте ме некад у том периоду видели ошишаног до главе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Кога?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мене.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, па шта смо се ми видели, ту се не може се чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то двојка, је ли то до главе?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 1 милиметар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1 милиметар, па добро то није баш до главе.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Милиметар, не сантиметар, милиметар.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не може се на прстима једне руке набројати, ја сам рекао да га само из виђења знам, толико кад би се евентуално срели или за време ручка кад немају посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад је то било, да ли сте га марта `99.године виђали, да ли сте га сретали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Судија, па ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, тад кад сте га сретали, како је био обучен? Како је био обучен, коју униформу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Био је веома, он је стално носио униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад га виђате, не шта је, али кад га видите како бисте га виђали, какву је униформу носио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја мислим да у акцијама су имали посебне униформе, радне униформе ако не грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па нису то комбинезони, него то је летња униформа, шарена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје, маскирно зелена, маскирно плава?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Маскирно плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирно плава?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када сте га виђали, кад га сретнете, да ли сте видели да ли је имао неке чинове? Да ли је носио чинове?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Он је имао чинове, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао, а да ли је имао истакнуте чинове на униформи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па он је био у обавези да носи чинове, али некада су носили чинове овде, а некада и на раменима, да вам кажем ја сад не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте како би требало да буде, него у време рата, да ли су се носили чинови?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па морао је бити старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морало је?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја молим фотографију број 6.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Али молим Вас то прихватите са резервом јер ја никада нисам присуствовао нити био у контакту са јединицом која је кретала на одређене акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја молим фотографију број 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, рекао је плава униформа, све ништа ново.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хоћу да ме види сведок из тог периода и да потврди да ли сам такав? То је моје право ако ми дозвољавате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ево може да каже да смо прво пиће попили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имамо фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте фотографију.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја имам фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би молила режију да прикаже на мониторима фотографију Митровић, број 6.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Број 6, то је фотографија снимљена 26. марта `99. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је непобитна чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш исказ.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро. Док стигне фотографија да још једну моју констатацију а Ви ћете рећи да или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не констатацију, питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Написао сам три, четири реченице, у вези паљевина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па да прво кажем, па да питам да или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да напустите судницу? Изволите.

Констатује се да је пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, по одобрењу председника већа напустио судницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево укратко, ја тврдим да није било паљевина само у акцији од стране артиљерије или тако даље, него да је било паљевина и `98. и `99. чак и у време где нису биле акције, где је био Вокер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу нећемо тако питање поставите, немојте констатације, не можете тако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја тврдим то није констатација, а он ће рећи да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ни да тврдите, него поставите питање, па онда ћемо видети. Поставите питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је било паљевина и где нису биле акције?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам то рекао паљевина је било свуда.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је било паљевина и у време док је био Вокер да би се приказала хуманитарна катастрофа изазвана бомбардовањем?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је било, то је било.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је било паљевина и за време бомбардовања где нису биле акције, у сасвим другим селима да би се приказало и да би се продужило бомбардовање и да би се постигао циљ који је НАТО поставио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је било, то је, али ја нисам задужен за то да говорим, јер то је ствар штаба.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Горела су цела села тамо где није било ни војске ни полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, то сте све говорили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево човек да ли је то било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам, само чекам, јер он начелник Државне безбедности зна те податке и да ли су били леци из авиона, да ли су бацани леци из авиона да се врши исељавање становништва, Ви сте такве летке имали и имао је?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Тих летака је било.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имао је Добри Перић, окружни тужилац, он је имао те летке. Да ли су команданти УЧК исељавали своје становништво ради хуманитарне катастрофе? Да ли Ви те податке имате, да не буде само да је полиција и војска исељавала и да су отишли добровољно, него да су отишли ето што су морали, а не зато што их је полиција и војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте ову фотографију и питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте ме виђали оваквог или другачијег, ошишаног, војна униформа, војни комбинезон?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, ја само овако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте ме некад видели ошишаног на 1 милиметар?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је до главе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорили сте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала режији. Изволите. Молим вас.

Господине Ђурђићу Ви стално додајете са свог места без укљученог микрофона и ја колико сам приметила Ви се постављате као бранилац свих овде окривљених, верујте то сам приметила. Ја морам да прокоментаришем јер Ви нон стоп коментаришете без укљученог микрофона.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да Вам кажем, господин Митровић је постављао питање 5 минута, и није дозволио сведоку да одговори на питање, е да ја не би са места то радио, ја сам само питао ову колегиницу да ли треба да одговори на то питање, а да нам сведок каже то што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио оно што зна.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, ја мислим да Ви нисте дозволили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ништа ја нисам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: То сам једино питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, то је било питање. Које питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сад питање, сад Ви питате адвоката које питање је било. Одговорио је, било је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су командант УЧК исељавали становништво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Шта да ли су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које становништво?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Албанско становништво?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате да су команданти ОВК исељавали албанско становништво?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Око тога смо имали пуно података и чак да су их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве податке сте имали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве, да су исељавали или да нису? Па кажете имали смо.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, не, кад су исељавали кажем, они су их у договору са њима присилили да комплетно село например крене, зато сам и рекао Вама да сам ја разговарао са старим људима, да ли постоји тај неко присутан, ја Вам могу рећи и пример човека једног који је у Призрену у хотелу, Албанац, свако јутро пио кафу. Њега сам молио да оде свуда код Албанаца, немој да се застрашују, чак сам му споменуо пример Босне, било је свега молим Вас скрените људима пажњу сутра ћемо поново живети заједно, немој да буде таквих неприлика и проблема. Човек је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И још једно питање ако дозвољавате, значи о мени сте рекли оно што сте рекли у три речи, не би желео да било шта више кажете или ако сматрате да је потребно реците, добро или лоше није битно, о мојој јединици која је 11 месеци била на том подручју и одатле ишла по целој територији Косова, Ваша сазнања о мојој јединици?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па ја не могу ништа знати, ја тек кад смо кренули из Призрена, ја сам видео колико је то јака јединица кад смо имали проблема на Брезовици, нису хтели да нас пусте енглези и американци јер су поставили «пуже».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то јединица, само конкретно одговорите. Молим Вас, да не идемо толико у ширину.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пљачкашка или професионално дисциплинована?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам рекао о команданту кога знам, а каква је унутар ја то не могу да причам, а рекао сам о команданту да знам, јер сам и слушао о њему да је изузетно културан, изузетно фини човек, човек који је наобразован, то сам рекао и прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Нема више питања?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти леци и та исељавања УЧК, била 25. и 26., да ли он као начелник службе има податак оперативни да је то неко радио 25. и 26. марта?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Тужиче мени је то велики проблем сетити се када је то било, јер ја сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 24. је било бомбардовање, 25. сте били ту, 26. сте отишли у Нови Сад, вратили сте се 29. даље Вас питам за те дане да ли имате оперативни податак да се нешто од овога десило?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не могу се ја сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за кад се сећате да је било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То је, знам за овај за папир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам неко рекао, тај Албанац који пије кафу је ли Вам рекао идемо зато што смо узели летке и зато што нас УЧК исељава?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Па нисмо ми о томе ни причали, ни о лецима, е сад ја не знам када је то уопште било и да ли је то, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не може да се сети, немојте инсистирати. Хвала лепо. Изволите опт. Чукарић. Изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштовани суде ја би се сложио са браниоцем Нишавића, Татомиром Лековићем, што је рекао да треба овом сведоку поставити хиљаду питања, ја нећу бити толико дуг, али ћу пар питања, па би замолио судско веће да ми дотави службену белешку коју је Нишавић сачинио 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, даћемо Вам службену белешку.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па све се своди на службену белешку да би се упознао сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он не зна ништа о службеној белешци, можете само због форме.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Баш управо о томе што не зна, па би ја нешто желео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `Ајде конкретно поставите питање, па ћемо видети да ли је уопште потребна та службена белешка?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па не могу да поставим питања уколико се ова службена белешка не прочита овом сведоку или не да се пауза 5 минута да он прочита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо читати, кад сведок уопште ништа не зна о тој службеној белешци.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, уколико не ја захтевам од судско веће да се ова службена белешка овог момента прочита од стране Вас и да будемо сви упознати, јер нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то кроз наредбу неку, немојте молим Вас тако.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо, сведок не зна ништа о службеној белешци.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, а могу да овом сведоку само на увид да види ту службену белешку у руке, погледа и прокоментарише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доставићемо.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е тако нешто, а ја ћу је после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сад да чекамо да се пронађе то. Поставите питање па ћемо ми предочити.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па не би пре, док се службена белешка, везано је све за службену белешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу поставите питање да видимо које ћете питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ево ја ћу једно питање поставити док не буде службена белешка, зашто Ваш радник бивши радник Државне безбедности Ресора у Призрену, није сачинио службену белешку 1999. године пошто је и сам рекао да је имао непосредне неке информације поводом овог случаја, па је сачинио службену белешку тек 2001. године након сазнања и на телевизији да је ББС оптужио њега, «Грандијан» Крагујевац и не знам што, шта бисте Ви рекли зашто тад није сачинио белешку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питање није за сведока, то питање није за сведока.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Што то питате, ја везе немам са тим. Ја никакве везе немам са тим.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Док не стигне службена белешка ја би се обратио судском већу, могу? Молим ово судско веће да од информативне агенције, одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, молим Вас да не задржавамо ни сведока.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Онда ћете ми дозволити да то касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете после да предложите наравно, имате у свако доба право, али немојте сада док постављамо питања сведоку.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја имам само два питања везано за службену белешку, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде поставите питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта ће сведок са службеном белешком.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Где је белешка написана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако господине Чукарићу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Службена белешка је сачињена у Крагујевцу, а Ви као стручњак замолио би Вас да ту службену белешку само имате на увид и да помогнете овом судству јер сте стручњак да такву службену белешку само Ви можете најмеродавније проценити, јер ми смо радници из другог ОУР-а а Ви сте радник Државне безбедности.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја нисам, ја немам право на то.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па би Вас замолио господине да стварно помогнете овом судству и овом тужиоцу и мени да се то разјасни око те службене белешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма дајте поставите конкретно питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Јер ја сам једном полемисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно одговорићете оно што знате.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, али док господин не види ту службену белешку ништа нећемо моћи.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ма ја нисам вештак.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисте вештак али ипак је то Ваш радник био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, не можете тако разговарати, молим Вас. 153-а.

Наравно у домену његовом шта зна.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Немам ја право на то, јер ја сам пензионер, а то је службена ствар.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да то је службена ствар али у њиховом ОУР-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ево ја ћу из службене белешке нека питања да добијем и да поставим поводом те службене белешке, али док не добијем не знам садржину баш да цитирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да нађете?

Хоћете само да. Приђите да видите да је то та службена белешка.

Сњежо, помозите му.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Дај ми пасусе, оно па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, одлично.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ево овако, прокоментарисаћемо господине ову службену белешку, обратите пажњу 27.08.2001. године, под редним бројем тамо ДД 04717, то је е само још малко исти датум сачињена, исти датум се наводи у овој службеној белешци да је он упознат, само моменат питање ако може, да ли може исти датум да један човек назначи да истог дана чује преко радио, телевизије, да њега оптужују УЧК и нападају у Хагу и исти датум сачинио је извештај о оперативним радом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е овако, господине Чукарићу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да је сам дошао до сазнања да је Чукарић Слађан, да ли је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако постављати питања, то је толико апстрактно питање, то уопште није за сведока питање, молим Вас. Да ли је ово форма како се сачињавала службена белешка, ево само нам то кажите да ли се на тај начин вршила. Само да одговори молим Вас.

Да ли се у овој форми сачињавала службена белешка код Вас?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Немам ја право да говорим о томе, то је други центар, није мој и ја могу само да одговорам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли везано за Ваш центар, да ли се овако, ова форма да ли је била?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не, него белешка је везана за други центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, разумем, разумем него Вас питам за форму, да ли се тако сачињава службена белешка?

Форма, да. Добро.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Могу ја да добијем ту службену белешку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па приђите, ево погледајте.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ако је то форма, да ли треба да гласи где је службена белешка сачињена у којим просторијама, у кафани, на улици, то не?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Немојте мене то питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то питање сигурно.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите ту службену белешку, ставите код Вас.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ову службену сам белешку ја добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, немојте тако коментарисати, поставите питање које је за сведока на које може да нам одговори.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли би и шта би као начелник ЦРДБ Призрена, на основу податак службене белешке предузео да је добио 27. марта овакву службену белешку.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам то судији рекао, ја не знам шта је, ја нисам читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, знамо.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Али свака инкриминација, тежа дела која су као што је овај случај, ко би то нормалан прећутао.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хвала господине, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, да ли има још питања? Изволите, опт. Репановић.

Морате да напустите, ко ће Вас мењати?

Констатује се да је по одобрењу председника већа бранилац опт. Чукарић Слађана, адв. Васиљковић напустио судницу а у наставку главног претреса мењаће га адв. Милан Бирман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни са тиме?

Оптужени Чукарић је сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан. Господине Савићу, једно питање за Вас, да ли је Вама познато, односно Вашој служби, да ли сте имали такав податак да су припадници ОВК у датим ситуацијама користили и униформе полицијске? У њиховим акцијама у наношењу зла како албанском тако и српском становништву?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: То се не могу изјаснити, заиста око тога јер ја не могу да тврдим јер то је сувише за мене давно било и ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш одговор.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Судија, нисам сигуран да је сведок добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад Ви да тумачите, пустите после ћете поставити питања, изволите.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли Вам је познат случај, ја ћу сад мало морати да пређем на један други случај, да ли Вам је познат случај у Пећи када је ОВК користила полицијске униформе и тада су припадници полиције ушли у замку тако рећи и изгинули, да ли Вам је тај случај познат?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам рекао све то што је вазано за службу јавне безбедности не могу да говорим, јер те детаље ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, онда не могу да питам даље више у вези тог питања, у вези тога питању али мислим чини ми се да опет сведоку није било јасно када је у питању ови локатори, ја ћу мало то другачије сада да питам, да ли служба поседује податак да је мисија ОЕБС-а док је боравила на подручју Аутономне покрајине Косово и Метохија, оставила некакве уређаје за навођење ради гранатирања одређених циљева тамо где су они боравили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да му није то познато за Суву Реку.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, сада је другачије рекао, да ли Вам је то познато да ли су остављани такви уређаји за навођење касније када је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за Суву Реку?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја конкретно нисам рекао, ја не знам ја пазите локаторе ја сам другачије подразумевао него што Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вам рекла, зато што је речено.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Знам, знам, схватио сам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено је да је полиција предала служби Државне безбедности све што су пронашли и сателитске телефоне и локаторе и све, зато Вас питам.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Сателитских телефона је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мислим да сведок није схватио локаторе, он је мислио на неке локаторе њихове службе, ја сад причам о локаторима ОЕБС-а који су остављани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није тако схватио.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ево нека се изјасни сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како може сведок да не схвати шта су локатори, додуше сведок је мени поставио питање шта су локатори, али.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи не зна шта су локатори, је ли тако, добро, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Опт. Нишавић изволите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Само сам хтео око службене белешке. Службена белешка је достављена овом суду ја мислим из службе, БИА-е тренутно сада. Службена белешка је писана у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све знамо.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи заведено, може да се провери, мислим пошто је почело око питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, па то уопште није спорно господине Нишавићу.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи није могло да буде формацијски и некако другачије састављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно уопште, добили смо службену белешку.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи око тога, а док мој бивши начелник значи није могао да зна, зато што никад нисам ни разговарао са њим око те белешке, једино може да знају начелници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је јасно.

Хвала Вам лепо. Господине Савић да ли Ви имате још нешто да изјавите, нешто што Вас ми нисмо питали, можда Ви сматрате да је битно да кажете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја стварно не знам, ја сам уважио овај суд, уважио сам посебно Вас па сам дошао. Прошли пут кад сам био, стварно сам био болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то Вас нисам ни питала, вероватно да нисте.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам једва издржао и чак је судија приметио и дао ми је столицу да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Је ли Ви имате питање неко јесам ја схватила да сте дигли руку, Петковић Зоран? Не.

Хвала Вам лепо господине Савићу, можете ићи. Ви сте из Београда је ли тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ја сам из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Новог Сада, је ли имате трошкове неке доласка, тражите трошкове?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Ма нећу, шта бих ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, ако не тражите тршкове.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ САВИЋ: Нећу, ни случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи. Довиђења. Добро, овим смо завршили за овај месец. Изволите, јесте, јесте. Опт. Чукарић, изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја би замолио ово судско веће, да од Информативне агенције, Одсека њихове кадровске службе суд затражи докуменат о разлозима суспензије са посла Нишавић Милорада, да у то време радник ЦРДБ у Крагујевцу, Безбедносна информативна агенција је правни законски наследник РДБ-а, па код њих се налази и тражена документација да се достави овом суду, да ми сви будемо упознати разлогом и мотивом зашто је Нишавић Милорад суспендован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлучићемо ми о предлогу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То би ми требало и у одбрани и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја молим да се мом клијенту и мени не ставља у уста оно што нисам изговорио, нити је Нишавић казао нити сам ја рекао да је Нишавић суспендован. Нишавић је само добио решење о премештају из Службе државне безбедности у Службу јавне безбедности, након тога уследило је решење којим је првобитно решење замењено и спуштен је два чина ниже да би на крају остао без посла. То је истина и иза тога стојим. На те околности можемо да прибавимо извештај и да тражимо изјашњење његове једне и друге службе зашто је то тако ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам лепо. Пре него што одложимо за даље.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја би хтео прво да се изјасним у вези јучерашњег дана, пошто сам хтео јуче па нисам имао прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ви сте јуче на приговор одбране да сте Вашим поступањем повредили одредбе Законика о кривичном поступку, а због чега је могла да наступи врло озбиљна штета по праву одбране једног од окривљених, по мом ставу врло некоректно прокоментарисали и рекли да је то оптужба од стране одбране да ви нешто радите «испод жита». За такав свој став сте добили похвалу од стране тужиоца, уз речи «лепо сте им то рекли», одбрана, ја а и колеге никад нисмо упутили приговор, примедбу судском већу таквог садржаја, такве садржине, ни по тону ни по било чему, ми као браниоци не само да имамо право, ми имамо обавезу да користимо процесна овлашћења и да указујемо на све оно што може да доведе одбрану наших клијената у питање. Поступање тужиоца и његов допис у коме се он позива на непостојећу правну норму зато што из ЗКП-а то овлашћење и нема, не може се позвати на неважећу јер не постоји, ви прослеђујете једном од окривљених. Ви сте као

председник већа били дужни да то спречите и то Вам је јуче одбрана указала а ја Вам данас исто тако указујем. Колега Ђурђић јуче, а ја данас. Одлагање суђења у смислу да се судско веће брзо дигне и изађе из суднице онемогућује ми да ставим приговоре, да ставим примедбе. Зоран Петковић је морао сутрадан да стави примедбу на исказ сведока Берише Ширете, ја сам јуче ово хтео да кажем, али нисам имао могућност за тако нешто. Ја Вас молим да пре одлагања или пре прекида главног претреса питате одбрану да ли има нешто да изјави, да ли има какав приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем то сад, одговорићу Вам на ово, ми смо сведока Шурета Беришу саслушавали до 18 часова.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: То је сваки пут судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, прекинула сам тачно је, јер се настављало сутрадан, можете да изнесете било какве и примедбе и коментаре, то стоји. Везано за ово што је прослеђено опт. Чукарићу, ја више о томе нећу коментарисати, све сам рекла јуче.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја и не тражим да Ви то коментаришете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И немојте понављати то.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја и не тражим да Ви то коментаришете, ја само то истичем данас као приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, све сам рекла што сам имала.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Друго, ја Вас молим да се коначно реши питање великог броја сведока за које не знамо на које околности требају да буду саслушани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте предложили, то је питање за тужиоца.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Јесте, али ми то нисмо, судија, овај процес је ушао у трећу годину, то је трећа година притвора знате. Ми морамо да знамо колико ће ово још трајати, од прилике да знамо, не може нико да зна, ја од вас не очекујем да кажете када ћете завршити овај поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Нормално да не очекујем, али ми морамо знати на које околности се извесна лица позивају и на шта се саслушавају. Ми немамо записано ништа, чак ни их Хашког трибунала или од истражитеља, било чега, разумете да би могли да се упознамо са садржином исказа тих сведока, а у отужници о томе речи нема. Јуче сте поставили питање тужиоцу, али он Вам на то није одговорио. Ми морамо знати, ово већ дуго траје, дуго траје. Ето толико, а имаћу после и предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само би се надовезао, тужилац је странка у поступку, ми смо странка у поступку, ви одлучујете шта ће и када и како

да се изводи, то није спорно, ми само тражимо, а ја сам данас разговарао са тужиоцем мимо овог претреса, да се пошто су предложени докази који су фиксирани и пред Вама су, Ви одлучујете и хоћете да их изводите, нећете, ми то не можемо да улазимо ви то радите, али само у погледу оних доказа који до сад нису изведени а предложени су и нема адреса, да се тужилац изјасни о томе шта се утврђује, како се утврђује и да достави адресе, значи ми тражимо од већа да наложи тужиоцу да се по тим предлозима изјасни и достави већу како би веће одлучило, ништа друго. Значи ни јуче нисмо добили одговор тужиоца и нећемо га добити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад, ево тужиоце изволите прокоментаришите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У року до следећег суђења да нам достави. Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није тачно да нисам одговорио, рекао сам јуче да је интерес и вас и нас и суда да се дође до истине. Не могу вам одговорити који од предложених сведока нам је сада важан док се не саслушају сви остали сведоци, наравно да нећемо инсистирати на саслушању сведока до којих не можемо доћи и чији искази нису важни за овај догађај. Ако то тражите да вам сад одговорим, ја нисам то у стању сада, али ћу наравно о томе размишљати и консултовати се и бићете на време обавештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ми радимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, е сад ово је одличан одговор био тужиоца. Молим вас, ово је доказни предлог из оптужнице за сведоке који нису саслушани, који немају адресе, према томе ово је злоупотреба поступка, кад завршимо на крају рећи ћу који су то и кад ћу рећи. Па он мора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам рекао кад завршимо на крају.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, сад сте рекли. Да ли ће ово веће, хоће наложити тужиоцу да се изјасни по тим предлозима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ми имамо овде сведоке за које имамо све. Молим Вас господине Ђурђићу ми овде, ми овде саслушавамо сведоке за које имамо све, значи нисмо ми.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то нека сад опструкција, сад не ради суд зато што није нам достављена адреса, ми радимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас, имали смо сведока, молим вас имали смо сведока који није био саслушан овде сад, који није био саслушан у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и то је тачно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Једног или двоје, значи ушли смо у њихово саслушање, ја вас молим само да наложите тужиоцу, предлажем већу да наложи тужиоцу на које околности сведоци предложени а који нису саслушани треба да сведоче и шта се њима утврђује и да нам да адресе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је. Добро, то смо и рекли.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па нисте наложили ни једном до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А хоћете кроз форму овако. Изволите. Формално да се доноси решење да се налаже, добро. Изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Управо ја сам то хтео да предложим, полазећи од ове чињенице да ми нисмо саслушали све сведоке који су саслушавани иначе у истрази и тако даље да се док ми то радимо остави тужиоцу примеран рок да достави адресе сведока и околности на које те сведоке треба саслушати. Не мора да износи све детаље, али бар приближно те околности. Ово из два разлога, прво да се не би понављали сувишни докази, непотребни докази, да не би се непотребно ствари понављале, друго морам да кажем и то без намере да било кога повредим, да се не би створила процесна замка и ситуација није саслушан тај и тај сведок, па је учињена битна повреда поступка, па је сада то разлог за укидање неке одлуке, а за то време опружени седе у притвору. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли имате још неке предлоге па ћемо у том смислу да завршимо?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Имам ја предлог. Предлажем да се према окр. Зорану Петковић укине притвор из свих оних разлога које сам већ наводио на претходним суђењима, у том делу нећу понављати. Надам се да овај мој предлог сада није преурађен, тужилац је прошли пут одговарајући на мој предлог рекао и да ће се ове недеље нешто спектакуларно десити у судници, да ће сви знати због чега је ко тужен и тако даље. Пре почетка саслушања сведока Бериша Ширете, обављено је препознавање, радња на којој је одбрана инсистирала од трећег месеца истраге која је обављена додуше касно, али и таква радња је показала да Ширета не зна ко је Зоран Петковић. Сутрадан смо у судници имали сведока који је без икаквих проблема одмах рекао да је то Зоран, означавајући га по презимену. На моје питање сведок је додатно објаснио да никаквих проблема није имао да га препозна, да је само мало омршао. Очигледно је да се ради о заблуди у личности, у исказу сведока Бериша Ширете нема ни једног доказа који терети окр. Зорана Петковића. Саслушали сте велики број сведока који су рекли да он тамо није био, не да је нешто радио, него да није био. Ја сам вапио од почетка истраге да се саслуша доктор Агрон, да се саслуша Бардуљ, да се саслуша и Вјолца јер је и њој имам да поставим одређена питања због

разлике у исказима, због разлике у исказу са Бериша Ширетом и тако даље, ми јуче сазнајемо да је доктор Агрон примио позив и да не може да дође. Ја јуче кад сам интервенисао нисам имао намеру да увредим тужиоца, није ми циљ да увредим али ми је циљ да испровоцирам тужиоца да заложи свој ауторитет и положај који има, да утиче да ти сведоци дођу на главни претрес јер ако је циљ да се утврди истина, а јесте, мом клијенту је циљ да се утврди истина зато што две и по године покушавамо да докажемо његову невиност. Сви докази који су од одбране предложени, сви који су изведени у досадашњем току поступка од оног почетка да је тај Зоран Петковић био код куће, па био испред пицерије како каже Бериша Ширета на суђењу Слобадана Милошавића, међутим после то негира, па возио камион и тако даље. Он је пројекција њена, жена је доживела страшно зло, ја њој ништа не замерам што кажу, али ми морамо професионално да сагледамо тај исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких предлога?

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Ја би имао два предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Адв. Ненад Војновић, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Први предлог је предлог о коме је суд већ једном одлучио, а то је предлог да се из списка издвоји записник о саслушању сведока Велибора Вељковића који је он дао код тужиоца 22. септембра 2005. године. С обзиром да су након те Ваше одлуке коју сте Ви образложили на тај начин да је тужилац тада законито узео изјаву од Вељковића, наступиле неке околности на основу којих се тај закључак више не може прихватити. Тог истог дана кад сте Ви донели одлуку а након доношења одлуке саслушан је сведок Велибор Вељковић, и саслушан је сутрадан 8. новембра и у свом исказу више пута је навео да је тужилац на њега вршио притисак приликом давања те изјаве, а имамо једну ситуацију да је он рекао да је он био позван од стране тужиоца да му се јави како би дао изјаву, што притивречи самом почетку записника где наводно сведок Велибор Вељковић тврди како је он дао исказ код истражног судије, али сматра да је остало нешто недоречено, да је тада било снимање па је он био збуњен и тако даље па би сад желео да појасни. Дакле, имајући у виду његово такво казивање о начину прибављања тог исказа сматрам да је сада неопходно донети одлуку да се тај исказ издвоји из овог списка, сада имате те могућности.

Други предлог је сличан предлогу који је мало пре навео колега Бирман, а тиче се укидања притвора према окр.Радојку Репановићу,

њему је оптужницом стављено на терет да је наредио извршење кривичног дела ратног злочина. Чињеница која се тамо наводи може се утврдити искључиво у исказима сведока који су били припадници ОУП-а Сува Река, евентуално неки ту који су могли то да чују. До сада су сви саслушани сведоци, а неки су били и у својству окривљених, ни један полицајац из Суве Реке који је био присутан у Сувој Реци тога дана и који је био у Топличанима, односно у Ђиновцима наводи да никакву наредбу такве садржине Радојко Репановић није издао, шта више. Радојко Репановић је вероватно сте приметили, излазио код сваког од тих сведока и питао да ли је икада чуо било какву незакониту наредбу коју би он као командир станице полиције изрекао. Ни један сведок није рекао да је чуо, било непосредно било путем радио везе, било да је чуо од неког другог колеге да је њему тако нешто наређено. Овако нешто не тврди чак ни сведок Велибор Вељковић на чијем исказу тужилац базира оптужницу против Репановића. Он је рекао да је чуо нешто у смислу да он треба да крене са некаквом групом на шта му је чак, ја верујем да судија Крстајић се сећа, да му је и он скренуо пажњу да то није никакво кривично дело па све и да су ти људи били наоружани. Једино где је он, како се зове, где Вељковић тврди је ова изјава код тужиоца за коју смо видели како је узета. Па сада када имате одбрану Репановића, видећете да сви сведоци тврде да он критичном приликом тог дана у то време како то стоји у оптужници уопште није био испред полицијске станице, нити у дворишту полицијске станице. Имате масу сведока из Ђиноваца и Топличана који тврде да су га виђали тог и тих дана у црвеном приватном возилу, како он то сам наводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте сад, Ви сад завршну реч изнесите овде у предлогу за укидање.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Нећу, само, не, не, ово је део само, али морам, морам да заиста до сад нисмо имали овакав, и на крају ћу само рећи да имате потврду онога што је рекао Репановић да је заправо тог дана главни и одговорни што би се рекло био др Бобан Вуксановић, па чак имате сведока Хиснија Беришу, који се бави озбиљним истраживачким радом у том периоду који је рекао да је све то од др Бобана учињено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу исто као и колега Војновић и колега Бирман предложити да се мом клијенту укине притвор. Прошли пут када сам то предложио мој уважени колега тужилац Миољуб Виторовић је рекао да је још преурањено, да сачекамо да ове кључне Албанце саслушамо, па онда би могло да се размотри нешто везано за наш предлог. Ево ми смо у току недеље, ја се слажем ту са колегом

Бирманом очекивали да ће овде бити саслушани сви они који су релевантни за овај случај, њих има троје или четворо, значи не више. Саслушана је Ширета Бериша и мада није сведочио на околност овог што је оптужење, ја сам о томе јуче односно прекјуче мало више и говорио, и овај сведок Мухарем Шаља је говорио о дану пре, значи од 25. марту. Оно што је не само мени као браниоцу Рамиза Папића, него би ваљда стварно после ових две године и вама требало да буде јасно и битно, да је очевидац Ширета Бериша прво на препознавању јасно искључила Рамиза Папића са било каквом везом са тим догађајем, а онда и после када је овде давала исказ. Опет ћу се позвати и на сведока Мухарема Шаљу. Значи да ме не схватите, нећу и не желим нормално да не желим да износим завршну реч, али пошто је специфична тачка по којој је одређен овај притвор, а никако се не слажем да је сад та тачка и њему априори одређен притвор до краја поступка, јер нема ултимативног и императивног притвора, онда морам тај део који би јасно мислим ставио круну на све ово што две године, јер ми неспорно доказујемо невиност Рамиза, овде тужилац не доказује кривицу него ми невиност и то знамо сви, значи зато ми је битно и то што је рекао Мухарем Шаља, јер и тој групи претходно исто уопште нити зна Рамиза нити је препознао Рамиза Папића, што нисам ни сумњао да ће бити тако јер знам да је мој клијент невин. Међутим, ја би се само вратио на једног сведока који је испало је за моју одбрану овог човека што већ чиним две године, врло битан и ако сам се у почетку можда мало наљутио знам да то колега Виторовић није нити намерно нити злонамерно учинио, верујем да човек исто жели да утврди истину, и мало сам се наљутио што је онако после паузе, па сам то више пута почео са оним серијалом питања које нико до тада није говорио и испоставило се да ми је несвесно учинио велику услугу, јер тада је Хисни Бериша онако, опет кажем никакве везе то са колегом Виторовићем нема, али имао сам утисак да је тај сведок као неки онако цитат кренуо, па као плочу неку да је снимио и сад кренуо да о томе говори како му је Агрон Бериша говорио да је наводно у његову кућу дан после дошао Рамиз Папић, значи именом и презименом и тражио му хиљаду марака, али при том не да га исели, него да му помогне уколико он то жели да га безбедно експедује на неко друго место. Међутим, ту је сведок Хисни Бериша направио грешку, направио је грешку из простог разлога што опет кажем на жалост ми нисмо могли Агрона да саслушамо, на велику жалост јер ја практично само тог сведока још чекам, свих ових. Ја за сад имам само његов исказ из истраге, али тај исказ из истраге исто је доказ у овом судском поступку и можемо га користити и у том исказу Агрон Бериша буквално каже овако, на питање баш заменика тужиоца

Станковића, да ли је препознао неког од тих полицајаца који су му дошли, а он каже значи видео сам, ја не познајем ни једног, али ми је брат Бардиљ рекао да се ради, да мисли да се ради о неком Рамизу Горанцу. При том, при том прво је рекао да су били полицајци из Призрена и полицајци из Суве Реке, јуче је и сведок Али Ђогај говорио о неком Рамизу, где је очигледно да се не ради о Папићу из Призрена, и иначе Рамиз у том муслиманском свету је веома често презиме. То је исто као да смо рекли Драган из Беча, може да буде и Драган Палибрк, тако је, а може да буде и Драган Петровић и хиљаду још Драгана, тако је исто име, а да не говоримо што везано за име Рамиз и Рамадан, Расим, то су врло, врло слична имена. Кад ти човека не знаш, не познајеш, па Рамиз може да ти звучи ко Расим и ко Рамадан и тако даље.

Међутим, друго је нешто веома битно, враћам се на оно што сам мало пре рекао, он говори о Рамизу Папићу, да му је именом и презименом ја сам баш се диго да поставим то питање, а он каже Рамиз Папић, не он уопште човек није, он је рекао да не познаје прво човека, а камоли његово име и презиме и при том је то рекао 2004. године када је давао исказ код тужиоца, а ја сам питао Хиснија када му је то говорио Агрон наравно, говорио му је 1999-2000. године, то је јасно исконструисано, мислим то је и врапцима на грани познато. Ја само желим да кажем да смо ми рашчистили и намерно сам хтео коначно и то да рашчистимо, шта је то Горанац и то није један сведок Хисни Бериша, то су и много сведока пре тога говорили, па јасно је ко дан, он је мислио да ја нешто покушавам њега да спровоцирам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, то је објашњено.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Него да видим само шта је то Горанац, Горанац је искључиво онај ко је рођен или је пореклом из Општине Драгаш, значи територијални назив Торбеш, па онда већ како их се зове, али значи јасно да опредељујеш одакле је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, не знам да ли сте схватили он две и по године лежи у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо, схватили смо.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи поента приче је у томе, поента приче је у томе да овде ако је уопште Агрон Бериша тако нешто и рекао питај бога о ком човеку се ради, при том ту надовезујем да он тај исказ који је дао код истражног уопште не описује, што би било најнормалније како тај изгледа полицајац, којих је година, како говори, прича, чиме би, значи никакав детаљ који би ма трунчицу указао да се ради о Рамизу и сад имамо ситуацију Агрон је два пута уредно позван за овај претрес у септембру није се појавио, ево га сада ја сам Вас пажљиво слушао, Ви

сте рекли да је он уредно обавештен о томе, у праву сте нисте Ви дужни да га приводите и не можете и да хоћете не можете, према томе поставља се питање, човек толику оштету, толико зло, што је мени веома жао, ако је то претрпео да је претрпео, али ваљда је њему највише у интересу да дође овде и да установи ко му је то урадио. Ја би барем тако да је мени неко зло ја би га јурио, али он не долази овде два пута иако су ови други сведоци очигледно уредно дошли, длака им са главе овде није фалила и не би ни њему длака са главе, он то зна. Он је човек интелектуалац, доктор, према томе у сваком случају хоћу да кажем да се он, ја могу већ да се кладим да се он неће појавити ни следећи пут, неће се појавити ни наредних и ако судско веће сматра да Рамиз Папић треба да буде таоц једне такве изјаве, јер је дефинитивно да се њему само сад још ставља ово за овај 27., за 26. нема никакве везе, значи ако треба да буде, онда је то жалост свих нас овде.

Због тога ја предлажем да се мом клијенту укине, али не реда ради и не да би задовољио сад њега, него стварно две и по године ја више гледам, три пута у каријери сам бранио невиног човека, сад ће можда то неко злоупотребити, један је овај пут. Значи ја вас молим да му стварно укинете притвор, али не зато што ето то сам ја процесно сад рекао, Ви одете два минута, него да стварно се о томе размотри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам. Хвала лепо.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: И само тренутак још једну ствар немојте ме, ја стварно имам пуно поверење у ово судско веће, ја не би то оволико ни причао да стварно тако не мислим, али волео би једна једина, један једини предлог браниоца да буде усвојен. Само један једини за ових две и нешто године, мислим погледаћете пажљиво, ја сам пратио ни један од предлога до сад није усвојен. Симптоматично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Тужиоче изволите?

Изволите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја питам уважено веће само за ове две године и неколико месеци да ли смо дошли до чињенице и утврдили да ли сам ја био овлашћени старешина непосредни старешина на основу оног што пише у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви постављати нама сад овде питања, него реците је ли имате неки предлог, само у том смислу а не нама да постављате питање, да ми Вама одговарамо сада.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не да одговарате, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дајте нам питање, дајте предлог

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте предлог који имате.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па предлог да ли је утврђена чињеница да сам ја непосредни старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда би завршили, онда би завршили.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро. И друго још увек нисам нашао докуменат или чуо сведока да би потврдио ону реченицу која је написана како је написана, убијајте, товарите, хоћете ја да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се разумемо, да ли имате предлог у овом менту? Нисмо ми завршили па сад Ви да нам елаборирате све ове доказе.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јер чули смо и Вељковића и све, осим те изјаве коју је дао код тужиоца, ту изјаву оспоравам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу ја мислим да ме Ви разумете. Хвала лепо. Чукарић, изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ставио би предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се укине притвор тако сте рекли.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да се укине притвор, пошто ми бранилац није ту, искористио био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате браниоца, како немате.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро ту је, он ће да ме после и он ће додати још нешто вероватно. Не би ја овде моје разлоге неке износио него овде би изнео чињенице сведока до 03.12. морам рећи испред овог суда ја сам стварно био у некој лудој заблуди и сам са собом нисам знао да ли је то истина или није, али тек од 03.12.2007. године овде пред овим судом сведоци који су дошли и шта су рекли они су тачно демантовали све сведоке који су мене овде монструозно описали и представили, да то није тачно. Па ћу навести разлоге, што се тиче сведока Ђорђевић са звоника, који ме је препознао са 145 метара, овде имамо сведока Хисни Бериша који одговорно тврди да је видео да са звоника се пуца, а то сведок није рекао са којом намером и из тог разлога ће судско веће сад на овом већању размотрити и донети ваљану одлуку о мом укидању притвора. Што се тиче сведока «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете анализирати сад исказе свих сведока, молим Вас.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не, па морам господо да овде се до 03. није знало шта је било самном а сад се већ све јасно види. Што се тиче сведока «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Фолић, је ли тако, ко га брани?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја ћу кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бирман. Изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Што се тиче сведока «А» и «Б» и «Ц», оно што су овде пред овим судом рекли јасно би било сваком човеку

нормалном за најгору осуду, али што се тиче сведока Шурете Бериша која је јасно овде ставила до знања овом суду да мене није препознала, да мене никад није ни описала ни у једном речју, али је јасно ставила до знања њено виђење и њену голготу коју је доживела а да уопште са сведоком «А» се не подудара, ни једна једина чињеница, али кроз увид у списе да не причам још о другим сведоцима то ћемо кад буду они дошли. Што се тиче сведока «Б» и «Ц» и «А» који су мене овде монструозно оптуживали за неког Агрона Беришу, па не знајући ко га је довео те Бобан Вуксановић, те Тодор, те Јанко, те Марко, те у ово време, те у оно време, Јашара ако сам погрешио не знам искрено о ком се ради човеку, ради се о човеку са бензинске пумпе. Јасно је овде сведок рекао Хисни Бериша, да је Јашар Бериша дана 26. задњи пут се чуо око 17 сати са својом породицом, па би волео ово судско веће да упореди време који сведоци мене наведу, наводили у које време је Јашар убијен, а овде се одговорно тврди да у 17 часова се Јашар Бериша чуо са својом породицом. Ако је се чуо у 17 часова, то је 5 сати, како је могао Јашар бити убијен у 12, у 1 и 2 ко што су поменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, схватили смо.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Још то и хтео би још нешто. А што се тиче ових сведока, а надам се да ће их бити још, који ће да говоре о некој чињеници, ја би оно просто лаички као што сте ме једном назвали можда и јесам лаик, јер нисам стручан и компетентан као што сте ви и надам се и верујем да ће ово судско веће као стручно и компетентно правилно одлучити. Имамо овде до 03.12. да је један и један два али чега, и ја знам да је један и један два, али чега, овде имамо једну причу до 03.12. а од 03.12. имамо другу причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Чукарићу не можете тако, ставили сте конкретно предлог да Вам се укине притвор.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ако та прича пије воду исто онда желео би да ми се укине притвор на основу ових сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, је ли имате још нешто. Изволите опт. Папић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ако има још нешто нека адвокат дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предложили сте уместо Вашег присутног браниоца адв. Милана Бирмана.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Добар дан поштовани суде, поштоване судије, ја Вас молим ако може да ми се укине притвор, да се браним са слободе. Из досадашњих доказа и сами видите да уопште што ми се ставља на терет, што ми је ставило тужилаштво на терет, да уопште учинио ништа нисам. Породица ми живи у веома лошем стању, материјалном стању и стога тражим да се браним са слободе. У свако доба овом судском већу

ћу се одазвати позиву. Такође молим уваженог тужиоца да узме у обзир ову моју молбу и да уважи захтев јер ево две и по године лежим ни крив ни дужан у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Папићу. Тужиоче изволите? На предлоге оптужених, бранилаца за укидање притвора?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се свим предлозима за укидање притвора, па и према Папић Рамизу. Што се тиче Зорана Петковића није тачно да га Ширета није препознала, напротив сви смо сведоци једног потресног препознавања на пола метра удаљености једног од другог кад је рекла Зоки па ти си. Што се тиче Чукарић Слађана, колико још људи треба да га означи као искључивог оног кога су неколико њих видели као убицу. У односу на Радојка Репановића имамо сведока који га терети због тога је он у оптужници и због тога је у притвору, ништа се ту није променило. И предлог да се издвоји исказ Велибора Вељковића датог код мог колеге заменика тужиоца за ратне злочине, ни ту се ништа битно није променило да би суд променио одлуку коју је већ донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, направићемо паузу.

НАТАША КАНДИЋ: Па не треба нам пауза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам не треба, како не треба, како мислите да одлучимо о притвору.

Прави се пауза од 10 минута.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се председнице већа, није се изјаснио у погледу предлога одбране да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ притвор према опт. **ПАПИЋ РАМЗУ** одређен решењем истражног судије Окружног суда у Београду – Већа за ратне злочине, те се исти има одмах **ПУСТИТИ НА СЛОБОДУ**.

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ да без одобрења овога суда напусти место боравишта и налаже се оптуженом да се сваких 7 дана јавља СУП-у у Сјеници.

Према осталим оптуженима ОДБИЈА СЕ предлог бранилаца адв. Милана Бирмана, адв. Ненада Војновића и опт. Чукарића да се укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је нашло да у односу на Папић Рамиза више не стоје разлози због којих је притвор и био одређен, детаљније ћете добити образложено решење.

НАЛАЖЕ СЕ заменику тужиоца за ратне злочине да достави адресе сведока под тачком «Б» оптужнице у року од 8 дана и да се изјасни на које околности да се саслушају сведоци који нису саслушани у претходном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада бих вам само још саопштила термине за јануар и фебруар месец.

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Судија је ли могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Нисте нам саопштили одлуку поводом овог мог предлога да се из списка издвоји исказ сведока Велибора Вељковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Накнадно ћемо о томе одлучити, накнадно ћемо о томе одлучити. Овако термини за јануар месец.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи наставља у дане:

14, 15, 16, 17. и 18. јануара 2008. године
са почетком у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете накнадно обавештени који ће сведоци бити у које дане саслушани. И резервишите термине за фебруар месец 2008. године, а то су: 04, 05, 06, 07. и 08. фебруар 2008. године.

Хвала лепо, довиђења.

Записничар

Председник већа-судија